

IJA # 546

סדור תפלת ישרים

Sidur Tefilat Yashirim

Mansour, Saleh J.

Jerusalem, 5700 (1939 or 1940)

בס"ד

סדור
תפלת ישראל
מנחה וערבית
לשלוש רגלים

כמנהגי הספרדים בארץ ישראל ובחוץ לארץ

בשלוש הוי"ה אדנו"ת, ובטעמים, עם קצור פסקי
דינים הנחוצים, קידוש, ברכת המזון, סדר
הקפות לשמחת תורה בצרוף הבקשות, ברכת
האילנות עם סדר הלמוד והבקשות, וכמה
תקונים והוספות.

העורך והמוציא לאור

צאלח ח"ר יעקב מנצור הי"ו

פע"ק ירושלים תוכב"א

בשנת ותפ"ת יערים רצונו 5700

נסדר ונדפס בדפוס מרכז ירושלים

PRINTED IN PALESTINE

עירובי תבשילין

יו"ט שחל בע"ש או כיום ה"ו לא יבשל לצורך שבת אם ק
הניח עירובי תבשילין מערב יו"ט. ולכן יקח בעיו"ט לחם
פחות מ"ח דרהם (58 גרם) וכיזה שלוקה או תבשיל א
לא פחות מכזית (29 גרם) שיוכל להתקיים עד שבת, ויבדק

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל מִצְוֹת עִירוּב:

בְּדִין עִירוּבָא יְהֵא שָׂרָא לְנָא לְאַפּוּי וּלְב שׁוּלֵי וּלְאַטְמוּ
וּלְתַקוּי (וּלְמִשְׁחָט) וּלְאַדְלִיקוּ שְׂרָנָא וּלְמַעַב
כָּל צְרָכְנָא מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת (לְנָא וּלְקַל בְּנֵי הַעִיר הַזֹּאת
וּישמור את הערוב עד שבת, ומצוה לאכלו בסעודת שבת.

הדלקת הנר

קודם שתדליק האשה את הנר בערב יו"ט תכרך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל יוֹם טוֹב: (ואם חל בליל שבת

תדליק קודם ואח"כ תכרך לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת יוֹם טוֹב:
וכנגדאד נוהגות הנשים לכרך שהחיינו בהדלקת הנר בכל
יו"ט שבו אומרים שהחיינו בקידוש.

אזהרה הנני מזהיר בזה לבל יהין איש לעבור על פי ארור משיג
גבול רעהו להדפיס הסדור הזה כו"ע — צ. מנצור

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

שוב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב.
בכנראה נוהגים לאמרה ע"נ הנפטר תוך י"ב חדש ואו' אחריה קדיש.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב
ואמר רבון עולמין דאנת
הוא חד ולא בחשכון. אנת הוא
עלאה על כל עלאין סתימא על
כל סתימין לית מחשבה תפיסא
בך בלל. אנת הוא דאפקת עשר
תקונין וקרינן לון עשר ספירן
לאנהגא בהון עולמין סתימין דלא
אתגלין ועולמין דאתגלין. ובהון
אתכסיאת מבני נשא. ואנת הוא
דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת

מִלְּנֵאוּ כָּל מָאן דְּאֶפְרִישׁ חַד מִן
חֲבֵרִיהּ מֵאֲלֵין עֵשֶׁר אֶתְחַשִּׁיב לִיהּ
כְּבֵאלוּ אֶפְרִישׁ בְּךָ. וְאֲלֵין עֵשֶׁר
סְפִירָן אֲנִין אֲזֵלִין כְּסִדְרָן חַד אֲרִיזְתָּה
וְחַד קֶצֶר וְחַד בִּינֻנִי. וְאַנְתָּה הוּא
דְּאֶנְהִיג לֹון. וְלִית מָאן דְּאֶנְהִיג לְתַלְמִיב
לָא לְעֵילָא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מִכְּלַמְרֵי
סְטָרָא. לְבוֹשֵׁין תִּקְנֵת לֹון דְּמַנְיָהּ וְתַתָּא
פְּרַחֲזִין נִשְׁמַתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמְהָרָא
נִזְכָּרִין תִּקְנֵת לֹון דְּאֶתְקַרִּיאוּ נִזְכָּרִין
לְבָנֵי לְבוֹשֵׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהֶון
וְאֶתְקַרִּיאוּ בְּתַקְוֵנָא דָּא. חֶסֶד
דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא
שְׂמָאלָא. תְּפָאֶרֶת נִזְכָּרִין. נְצַח וְהוּד
תְּרִין שׁוֹקֵין. יְסוּד סִימָא דְּנִזְכָּרִין

אות ברית קדש. מלכות פה תורה
 משבעל פה קרינו לה. חכמה מוחא
 ואיהי מחשבה מלנאו. בינה לבא
 ביה הלב מבין. ועל אליו תרין
 בתיב הנסתרות ליהו^ואדני^י יאהדונהי
 הוא להינו. כתר עליון איהו כתר
 למלכות. ועליה אתמר מגיד
 מכמר אשית אחרית. ואיהו קרקפתא
 בידת פלי. מלנאו איהו יו"ד ה"א וא"ו
 משה"א דאיהו ארח אצילות. איהו
 פאשקיו דאילנא בדרועוי וענפוי.
 כמ"א דאשקיו דאילנא ואתרבי
 בה הוא שקיו:
 רבון עלמין אנת הוא עלת העלות
 וסבת הסבות דאשקיו דאילנא

בְּהָהוּא נְבִיעוּי. וְהָהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים
לְגוּפָא. וּבְךָ לֵית דְּמִיּוּן וְלֵית דְּיוֹקְנָא
(דְּגוּפָא) מְכַל מַח דְּלִנְאוּ וְלִבְר.
וּבְרֵאת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת
מִנְהוּן שְׁמִשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבִּיָּא
וּמְזִילִי. וּבְאַרְעָא אִילָנִין וּדְשָׁאִין
וּגְנָתָא דְעֵדֶן וְעֵשְׂבִין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין
וְנוֹנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נָשָׂא.
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוּן עֲלָאִין וְאִיד
יְתַנְהִגוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאִיד
אַשְׁתְּמוּדְעֵן מֵעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלֵית
דְּיַדְעַ בְּךָ כְּלָל. וּבְר מִנְךָ לֵית יְחוּדָא
בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתְּ אַשְׁתְּמוּדְע
אַדוּן עַל כְּלָא. וּכְלָ סְפִירוֹן כָּל חַד

אֵת לִיָּה שֵׁם יְדִיעַ. וּבְהוֹן אֶתְקָרִיא
מִלְאָכְבִּיא. וְאַנְתָּ לִיָּת לָךְ שֵׁם יְדִיעַ
דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׂמָחָן וְאַנְתָּ
הוּא שְׁלִימוֹ דְכְּלָהוּ. וְכַד אַנְתָּ
תְּסַתְלַק מִנְהוֹן. אֲשַׁתְּאָרוּ כְּלָהוּ
שְׂמָחָן כְּגוֹפָא בְּלָא נְשַׁמְתָּא. אַנְתָּ
חַפִּים וְלֹא בְּחַכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא
מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יְדִיעָא. לִיָּת לָךְ
אַתָּר יְדִיעָא. אֶלָּא לֹא שְׂתִּמוּדְעָא
תְּקַפְדָּ וְחִילָךְ לְבָנֵי נְשָׂא. וְלֹא חֲזָאָה
לֹון אֵיךְ אֶתְנַהִיג עַלְמָא בְּדִינָא
וּבְרַחְמֵי דְאַנוּן צְדָק וּמְשַׁפֵּט כְּפּוּם
עוֹבְדֵיהוֹן דְּבָנֵי נְשָׂא. דִּין אֵיָּהוּ
גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא.
צְדָק מְלִכּוּתָא קְדִישָׁא מֵאַזְנֵי צְדָק

תָּרִין סְמֵכֵי קְשׁוּט. הֵינן צְדָק אֹת
 בְּרִית. כִּלָּא לְאַחֲזָאָה אִיךְ אֶתְנַהֵיג
 עַלְמָא. אֲבָל לָאו דְּאִית לָךְ צְדָק
 יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין. וְלָאו מִשְׁפָּט
 יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי. וְלָאו מִכָּל
 אֱלֹהִין מִדּוֹת כִּלָּל. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְיִתְחַדְּשׁוּן מַלְאִין עַל יַדְךָ. דְּהָא
 רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְגַלְגָּלָא דְּרוּז
 טְמִירִין עַל יַדְךָ מַה דְּלָא אֶתְיָהִיב
 רְשׁוּ לְגַלְגָּלָא לְשׁוּם בַּר נָשׁ עַד כְּעֵן:
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר לָךְ
 יְהוָה ^{יֵאחֲזִיק} וְאֲדַבְּרֵי הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְכוּ. עֲלֵאִין שְׁמַעוּ אֲנֹן דְּמִיכִין
 דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֶתְעָרוּ
 מִשְׁנַתְכוּן. הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָא.

אֵלֶיךָ אֲנִי צְדִיקָא דְאֲנִי מִסְמָרָא
דְהַהוּא דְאֶתְמַר בְּהָ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי
עַר. וְלֹא אֲנִי מִתִּים. וּבְגִין דְּאֶתְמַר
בְּהוּן הַקִּיצוּ וְרִנְנוּ וְכוּ. רַעֲיָא
מְהִימְנָא אֲנִי וְאַבְחָן הַקִּיצוּ וְרִנְנוּ
לְאֶתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָא דְאִיהִי
יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא. דְעַד כְּעַן צְדִיקָא
כְּדָהוּ דְמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחֹרֵיהוּן. מִיָּד
יְהִיבֵת שְׂכִינְתָא תְּלַת קָלִין לְגַבִּי
רַעֲיָא מְהִימְנָא וַיִּמָּא לִיה קוּם רַעֲיָא
מְהִימְנָא דְהָא עֲלֶךָ אֶתְמַר קוּל דְּוִדִּי
דוּפֵק לְגַבִּי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן דִּילִיה.
וַיִּמָּא בְּהוּן פְּתַחִי לִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי
יוֹנְתִי תַמְתִּי. דְהָא תָם עֹנְגָה בֵּת צִיּוֹן
לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ. שְׂרָא אֲשִׁי נִמְלָא

ט"ל. מאינמלא ט"ל אלא אמר קדשא
 בריך הוא. אנת חשבת המיומא
 דאתחרב בי מקדשא דעאלנא
 בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו
 חכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת
 בגלותא. הרי לך סימנא שראשי
 נמלא ט"ל ה"א שכינתא בגלותא.
 שלימו דילה ותיים דילה איהו ט"ל.
 ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו. וה"א איהו
 שכינתא דלא מחשבן ט"ל אלא
 יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבן
 ט"ל. דאיהו מליא לשכינתא
 מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד
 קם רעיא מהימנא ואבהן קדישין
 עמיה. עד כאן רזא דיהודא.

פתיחת אליהו הנביא ז"ל

יא

בְּרוּךְ יְהוָה וְאֲדַבְּרֵי יֵאָדְוֶנָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בענית אמן יכוין שהיא מספר אידהנוי"ה

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שָׁמַיָּה רַבָּא. אמן

בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיה.

וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיה. וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיה.

וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיה ^{אמן} בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן

וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְיָא וּבְזִמְן

קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן יְהֵא שָׁמַיָּה רַבָּא

מְבָרַךְ. לְעֵלַם לְעֵלְמֵי עַלְמֵיָא

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם.

וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל

שָׁמַיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. אמן

לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא.

תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא. דְאֲמִירָן

בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמֵי דִיהוֹן
וְעַל כָּל תַּלְמֵי דִי תַלְמֵי דִיהוֹן.
דְּעֶסְקוֹן בְּאוֹרֵי תַא קְדִישָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְכָל אַתְר וְאַתְר.
יְהֵא לָנָא וְלַהוֹן וְלַכּוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא
וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מְאֲרִיה שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן: ^א יְהֵא שְׁלָמָא
רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְשׂוֹבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה
וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינּוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ
וְלְכָל עַמּוֹי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: ^א
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל
עַמּוֹי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

קדש לה' לא ימכר ולא יגאל
לכית הכנסת **לכתי הכלגסיות**

ואין רשות להוציאו לחוץ כלל ועקר

הקדישו ה'

למנוחת נר"ן של המ' **הכלבד** י"א

ציון יוסף נס"ים

נפטר(ה) ביום **לחדש תשרי** ת"ש

תנצב"ה

מנחה לערב יום טוב ולחזה"מ

יוהר בתפלת המנחה לאומרה בצבור ובמנחה שהוא מתשע שעות
ומחצה בשעות ומניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה, ובשעת
הדחק כגון שרוצה לנסוע או אונס אחר שמוכרח להקדים, וכול
להתפלל משש שעות ומחצה דהיינו הצי שעה אחר הצות היום.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים
(יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
תפלה מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות
בה לחקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח
ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.

לְמִנְצַחַ עַל־הַגְּתִית. לְבְנֵי־קֶרֶחַ

מִזְמֹר: מֵהַיְדִידוֹת

מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יְהוָה^{יאהדונה} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: צְבָאוֹת:

נִכְסְפָה וְגַם־כִּלְתָּהּ אֲנַפְשֵׁי לַחֲצֹרוֹת

יְהוָה^{יאהדונה} אֱלֹהֵינוּ לְבֵי וּבְשָׂרֵי יִרְנְנוּ אֱלֹהֵי אֵל

חַי: גַּם־צִפּוֹר אֲמַצָּה בַּיִת וְדָרוֹר אֲקַן

לָהּ אֲשֶׁר־שָׂתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת־

מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה^{יאהדונה} אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת מֶלְכִי

וְאֱלֹהֵי אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד

יִהְיֶה לְלוֹדֶךָ סֶלָה׃ אֲשֶׁרִי אָדָם עֲוֹן-לוֹ
 בָּךְ. מְסֻלוֹת בְּלִבָּבִים׃ עֲבָרִי בְעֵמֶק
 הַבְּכָא מֵעֵין יִשִׁיתוּהוּ. גַּם-בְּרָכוֹת
 יַעֲטֶה מוֹרָה׃ יִלְכוּ מִחֵיל אֶל-חֵיל.
 יִרְאֶה אֶל-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃ יְהוָה אֱדַבְרֵנִי ^{יאהדוּבְהִי}
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה תִּפְלְתִי.
 הֶאֱזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ מִגִּנְנוֹ
 רָאָה אֱלֹהִים. וְהִבֵּט פָּנָי מִשִׁיחָךְ׃
 כִּי טוֹב-יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ מֵאֶלֶף בְּחֻרְתֵי
 הַסֶּתוּפִים בְּבֵית אֱלֹהֵי. מִדֹּוֹר בְּאֶהְלִי-
 רָשָׁע׃ כִּי שָׁמֶשׁ וּמָיִן יְהוָה אֱדַבְרֵנִי ^{יאהדוּבְהִי}
 אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה אֱדַבְרֵנִי ^{יאהדוּבְהִי}.
 לֹא-יִמְנַע טוֹב לְהֵלְכִים בְּתַמִּים׃
 יְהוָה אֱדַבְרֵנִי ^{יאהדוּבְהִי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם
 בְּטַח בָּךְ׃

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לֶחֶמִי לְאִשֵּׁי
רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
בְּמוֹעֵדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה יִחֹחֵהּ כַּבָּשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמוֹמִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
תָּמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבָיִם׃ וְעֵשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת
הַחֵיץ׃ עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בַּהָר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה יִחֹחֵהּ׃
וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת חֵיץ לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה יִחֹחֵהּ׃

וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרָבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקָר וּכְגִסְלוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה וְאָדָנִי:

ענין גדול ונורא הוא אמירת פטום הקטורת ג"פ בכל יום. כ"פ
 בבקר קודם תפלת שחרית ואחריה, ופעם א' קודם מנחה.
 וצריך לכיין בה הרבה, וכזוה"ק הפלוג בה סאד וו"ל אר"ש אי בני
 נשא הוו ידעין כמא עלאה עובדא דקטורת קמי קב"ה הוו נטלוי כל
 מלה ומלה והוו סלקין לה עטרה על רישיהו ככתרא דרהכא וכו'.

אַתָּה הוּא יְהוָה וְאָדָנִי ^{יאהדונהי} אֵלֵינוּ
 שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְן שְׁבִית
 הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
 עַל־יַד מִשֶּׁה נְבִיאֶךָ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה וְאָדָנִי ^{יאהדונהי} אֵל־מִשֶּׁה קַח־
 לָךְ סַמִּים נְטִיף וּשְׂחַלְלֵת
 וְחַלְבֵנָה סַמִּים וְלִבְנֵה זָכָה בָר בְּבַד
 יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ

מַעֲשֵׂה רוּקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קִדְּשׁ׃
 וְשִׁחֲקֵת מִמּוֹנֶה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמּוֹנֶה
 לְפָנַי הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֶעֱבֹד לְךָ שָׁמָּה קִדְּשׁ קִדְּשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֶם׃ וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהָרֹן
 קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ
 אֶת־הַיְנֹרֹת יִקְטִירָנָה׃ וּבְהַעֲלֹת אֶהָרֹן
 אֶת־הַיְנֹרֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה
 קִטְרֵת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה יֵאָדְרֵנּוּ יֵאָדְרֵנּוּ
 לְדַרְתֵּיכֶם׃

תָּנוּר בָּנָן פְּטוּיִם הַקִּטְרֵת כִּי צַד. שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנֶה מְנִים הָיוּ
 בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחַמְשָׁה
 כְּמִנֵּין יָמוֹת הַחֲמֵה מָנֶה בְּכָל־יוֹם.
 מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב.

וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְּרִים שְׂמֵחָם מִכָּנִים
 כִּהֵן גָּדוֹל וְנוֹמֵר מֵהֶם מְלֵא חֶפְזוֹ
 בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמַחֲזִירֵן לְמַכַּתְשֵׁת
 בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים כִּדְרֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת
 דְּבָקָה מִן הַדְּבָקָה. וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים
 הָיוּ בָהּ. וְאַלּוֹהֵי ^{(טוב למנותם באצבעותיו א} הַצָּרִי.
_{של יד ימין)}
 בְּיַחְצְפוֹרֵן. גְּיַחְחֵלְבִּנָּה. יַיַחְלָבוֹנָה.
 מִשְׁקַל שֶׁבַע עִים שֶׁבַע עִים מָנָה. הַמִּזְרָה.
 יוֹקְצִיעָה. יוֹשְׁבוֹלֶת גֵּרָדָה. יוֹבְרָבוֹם.
 מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
 הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. יַקְלוֹפָה
 שְׁלֹשָׁה. יַקְנָמוֹן תְּשַׁעָה. בּוֹרִית
 כְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָה קַבִּין. יַיִן קַפְרִיסִין
 סָאִין תְּלָת וְקַבִּין תְּלָתָהּ. וְאַם לֹא
 מִצָּא יַיִן קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוֹר

עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבֵעַ. מֵעֲלָה
 עֲשֵׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי
 אוֹמֵר אֵף כִּפְתַת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהִיא.
 אִם נָתַן בָּהּ דָּבָשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֶסֶד
 אַחַת מִכָּל־סִמְמָנֶיהָ חַיִּיב מִיָּתֶה:
 רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי
 אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרֵף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי
 הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשִׁינָא לָמָּה הִיא
 בָּאָה כִּדִּי לְשִׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן
 כִּדִּי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻחָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה
 הוּא בָּא כִּדִּי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן
 כִּדִּי שֶׁתִּהְיֶה עֲזוּה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים
 יִפִּין לָהּ אֵלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי
 רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:
 תִּנְיָא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק

אומר הִדְק הַיֵּטֵב. הַיֵּטֵב הַדֶּק.
 מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבָשָׁמַיִם. פְּטוּמָה
 לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשֵׁלִישׁ וּלְרִבִיעַ לֹא
 שָׁמְעָנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל
 אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין.
 וְאִם חָסַר אַחַת מִכָּל-סְמֻמָּיָהּ

חַיִּיב מִיָּתָהּ:

תָּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשֵׁשִׁים אוֹ
 לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה בָּאָה שֶׁל
 שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא
 אֵלֶּיךָ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ
 אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ.
 וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי
 שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל-שָׂאֵר וְכָל-
 דְּבַשׁ לֹא-תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּבְהִי: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּבְהִי זְבָאוֹת
 עִמָּנוּ. מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּבְהִי זְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם
 בְּמַח בָּךְ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּבְהִי הוֹשִׁיעָה.
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: וְעֲרָכָה
 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּבְהִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם.
 בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֵנִיזוֹת:
 אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לָּךְ
 סֶלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שָׂכָכָה לוֹ.
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּבְהִי אֱלֹהֵינוּ:
 תִּהְיֶה לְדָוִד אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ.
 וְאַבְרָכָה שְׂמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכֶךָ. וְאַהֲלִלָה שְׂמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּבְהִי וּמְהֵרָל
 מָאֵד. וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדָוִד

יִשְׁבַּח מֵעַשְׂיָךְ. וּגְבוּרַתְיָךְ יִגִּידוּ: הַדָּר
 כְּבוֹד הַיְהוָה. וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעֵזוֹ נִזְרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ.
 וּגְדֻלַּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב־טוֹבָךְ
 וּבִיעוּי. וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְגֵנוּ: חֲנוּן וְרַחֲמוֹם
 יְהוָה ^{יֵאֱחָדוּנְהִי} אֲרָךְ אַפִּים וּגְדֹלַת־חֶסֶד:
 טוֹב יְהוָה ^{יֵאֱחָדוּנְהִי} לְכֹל. וְרַחֲמָיו עַל־
 כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה ^{יֵאֱחָדוּנְהִי} כָּל־
 מַעֲשָׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד
 מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתִּיו. וּכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־
 עֲלָמִים. וּמְמַשְׁלֶתְךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר:
 סוֹמֵךְ יְהוָה ^{יֵאֱחָדוּנְהִי} לְכָל־הַנְּפֹלִים.
 וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינַי כָּל־אֵלֶיךָ

יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת-יַדְךָ (יכוין סאד כפסוק זה

כי בו עיקר הפרנסה. ויכוין שהוא ית' משגיח וזן ומפרנס לכל.
ויש פורשים כפיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע
מלמעלה, וכשיאמר פותח את ידיך יכוין ר"ת שם פא"י
שהוא מספר יאהדונה"ג ומספר סא"ל, וס"ת חת"ך)

וּמִשְׁבִּיעַ (ג' חת"ך) לְכָל-חַי רָצוֹן: צְדִיק

יְהוָה וְאֱדֹנָי יֵאָהֲדוּנְהִי בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחֹסֵד

בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה וְאֱדֹנָי יֵאָהֲדוּנְהִי

לְכָל-קִרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ

בְּאֵמֶת: רָצוֹן-יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה. וְאֵת-

שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר

יְהוָה וְאֱדֹנָי יֵאָהֲדוּנְהִי אֶת-כָּל-אֲהַבָּיו. וְאֵת

כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה וְאֱדֹנָי

יִדְבַר-פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם

קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ

יְהִי מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

תִּבְּוֹן תִּפְּלֹתַי קִטְרֹת לְפָנֶיךָ. מִשָּׂאת
 כַּפֵּי מִנְחַת-עֶרְבֹב: הִקְשִׁיבָה |
 לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִי-
 אֱלֹיךָ אֶת־פִּלְאֵל: וְאוֹ חֲצֵי קְדִישׁ (דף יא)

וזהר מאד בכל ברכה שיוכרך לבטא היטב את הא' של מלת אתה
 ולא יאמר בְּרוּכָתְהָ, וכן הא' של מלת יהוה ולא יאמר דוּנִי,
 אֲדַנִּי יִפְסִיק שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תִּהְלֹתֶיךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱדוּנְהוּ (יא) אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ.
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן.
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל
 לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

כשיאמר באהבה יכוין למסור עצמו על קדוש השם

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן: (כתיבת מגן)

יכוין שהיא מספר ג"פ אל) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֱדֹנָי (י"ח אנלא) מְחַיֶּה

מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין אומר מוֹרִיד הַטֶּל ואם אסר משיב הרוח חזור.

בחורף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

אם אסר מוריד הטל אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים

בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה.

מִי כְמוֹד בְּעַל יִכְטָא הֵיטֵב אֶת הַעִיּוֹן גִּבּוֹרוֹת

וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלַךְ מַמְיֹת וּמְחַיֶּה

וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וַיֵּאמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה אֱדֹנָי ^{יאהרונה} מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה הש"צ אומר

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנוֹעִים שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ
 הַמְשִׁלְשִׁים לְךָ קִדְשָׁה וְכֹן כְּתוּב
 עַל יַד גְּבִיאָךְ. וְקָרָא וְהָ אֵל וְהָ וְאָמַר: קְדוֹשׁ.
 קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָה^{יאהדונהי} יְהוָה מְלֵא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.
 בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה^{יאהדונהי} מִמְקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי
 קִדְשְׁךָ כְּתוּב לְאֹמַר: יִמְלֹךְ יְהוָה^{יאהדונהי}
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
 אֶתְּהָ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוֹשִׁים
 בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה: בָּרוּךְ
 אֶתְּהָ יְהוָה^{יאהדונהי} הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
 אֶתְּהָ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד
 לְאֵנוּשׁ בִּינָה.

כמוצאי שבת וכמוצאי יום טוב אומרים, ואם שכח אינו חוזר.

אֶתְּהָ חוֹנֵנֶתְנוּ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מִדַּע
 וְהַשְׂבִּיל. אֶתְּהָ אִמְרַת לְתַבְדִּיל בֵּין
 קוֹדֶשׁ לְחול וּבֵין אֹזֶר לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל

לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֵׂה. כְּשֵׁם שֶׁהִבְדִּילָתָנוּ יְהוָה^{יֵהוָה} יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת וּמִמְשַׁפְּחוֹת הָאָדָמָה.
 כִּי פָדָנוּ וְהִצִּילָנוּ מִשָּׁטָן רָע וּמִפְּגַע רָע
 וּמִכָּל (מִיָּנִי) גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת
 הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא בְּעוֹלָם:

וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּה חֲכָמָה בְּיָנָה וְדַעַת:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יֵהוָה} יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת:
 הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵּנו
 מִלְּכֵנו לְעַבְדְּתְךָ.
 וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יֵהוָה} יְהוָה הַרוֹצֵה
 בְּתִשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוּל
 לָנוּ מִלְּכֵנו כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי

אֵל טוֹב וְסֶלַח אֶתְּךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי} חֲנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוּחַ:
 רָאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֹכָה רִיבֵנוּ. וּמִהֲרֵ
 לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן
 שְׁמִיךְ ^(יכוין ו' דה' אוא' ה' א' כי יא ג' ו' ח' ז' ק' א' ת' ה')
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונהי} גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:
 רַפֵּאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי} וְנִרְפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ
 וְנִשְׁעָה. כִּי תִהְלֹתֵנוּ אֶתְּךָ.
 וְהַעֲלֵה אֶרְוָכָה וּמְרַפֵּא לְכָר-
 תְּחִלּוֹתֵינוּ. וְלְכָל-מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל-
 מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן
 אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי}
 רּוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 בְּרַכְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי} אֵל הַיּוֹנֵנוּ בְּכָל-
 מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנֵתֵנוּ

בְּמִלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּבְדָבָה. וְתָהִי
אֲחֵרִיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים
הַמְּזוּבוֹת לְבְרָכָה כִּי יֵלֵךְ מִזֶּבֶךְ
וּמִמִּיב אֶתָּה וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ
אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדוּנָה} מִבְּרַךְ הַשָּׁנִים:
בְּחוּרָף בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדוּנָה} אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל-
מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתִן טַל וּמָטָר
לְבְרָכָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ
פְּנֵי תִבְלָה וְשָׁבַע אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ
מִטּוֹבָךְ. וּמֵלֵא יָדֵינוּ מִבְּרֻכוֹתֶיךָ
וּמֵעַשָׂר מִתְּנוּת יָדֶיךָ. שְׁמֶרָה
וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל-דָּבָר רָע.
וּמִכָּל-מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל-מִינֵי
פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תִקְוָה טוֹבָה

וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל
 כָּל־תְּבוּאָתָהּ וּפִירוּתֶיהָ. וּבִרְכָה
 בְּגִשְׁמֵי רֵצוֹן בְּרָכָה וּגְדָבָה. וְתִהְיֶה
 אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשִׁבְעֵי שָׁלוֹם. כִּשְׁנַיִם
 הַמְּזוּבוֹת לְבִרְכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
 אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשְּׁנַיִם: בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} מְבָרֵךְ הַשְּׁנַיִם:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ. וְשֵׂא
 נִסִּים לְקַבֵּץ נְלִיּוֹתֵינוּ. וּקְבֹצֵנוּ יַחַד
 מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת ^(יכוין שם קדוש חב"ו) הָאָרֶץ

לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי}
 מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה.
 וְיִזְעֲצֵנוּ כְּבַתְחִלָּה. וְהָסֵר

מִמֶּנּוּ יַגוֹן ^(סמאל) וְאַנְחָה ^(ליסית). וּמְלוֹךְ:

עָלֵינוּ מִהֲרָה אֶתָּה יְהוָה יִחַדְנָה יֵאָדוּנָה
 לְבִידָךְ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק
 וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִחַדְנָה
 מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: ^{יֵאָדוּנָה}
 לְמִינִים וְלַמַּלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה
 וְכָל הַיּוֹדִים בְּרַגְעַ יֵאָדוּ.
 וְכָל-אוֹיְבֶיךָ ^(סמאל) וְכָל-שׂוֹנְאֶיךָ ^(לילית)
 מִהֲרָה יִכְרְתוּ. וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה
 מִהֲרָה תִעַקַר וּתִשָּׁבַר וּתְכַלֵּם
 וּתִכְנָעֵם בְּמִהֲרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יִחַדְנָה יֵאָדוּנָה ^{יֵאָדוּנָה} שׁוֹבֵר אוֹיְבִים
 וּמְכַנְעֵ מִינִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל
 נְשֵׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל
 פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי

הצדק ועלינו. יהמו נא רחמיה
 יהו^א ואדני^י אלהינו. ותן שכר טוב
 לכל הבודדים בשמך באמת.
 ושים חלקנו עמם. ולעולם לא
 נבוש כירך במחננו. ועל חסדך
 הגדול באמת נשעננו: ברוך אתה
 יהוה וואדני^י ^{יאהדונהי} משען ומבטח
 לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך באשר
 דברת. וכסא דוד עבדך
 מהרה בתוכה תבין. (יכוין להתפלל על

משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא)

ובנה אותה בגין עולם במהרה
 ביימינו: ברוך אתה יהו^א ואדני^י ^{יאהדונהי}
 בונה ירושלים:

אֶת צִמְח דָּוִד עֲבַדְךָ מְהֵרָה תִצְמַח
 וְקָרְנוּ תְרוּם בְּיִשׁוּעָתְךָ. כִּי
 לְיִשׁוּעָתְךָ קָוִינוּ. (יכוין לצפות לישועה) כָּל־
 הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי}
 מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:
 שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ.
 אֲב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ.
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.
 וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֵל־תְּשִׁיבֵנוּ.
 חַיְנוּ וְעַיְנוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל־פֶּה: בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:
 רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה. וְהַשֵּׁב

הַעֲבוּדָה לְדַבּוּר בֵּיתְךָ. וְאֵשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְּתֶם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

כחול המועד אומרים יעלה ויבא, ואם שכת, אם נזכר קודם
 שהתחיל מודים אומרה במקום שנוכר, ואם התחיל מודים, אם נזכר
 קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לרצה, ואם הגיע לעושה שלום
 אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לתחלת העמידה.

אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּבְרָכֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ.
 וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וַיִּזְכְּרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ.
 וַיִּזְכְּרוּנוּ כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְמוֹבָה.
 לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
 כַּחוֹה"ט פסח חג המצות הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
 כַּחוֹה"ט סכות חג הסוכות הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
 לְרַחֲמֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֵהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.
 חוּם וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֲמֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִץ
 בָּנוּ וְתַרְצֵנוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: כָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנִי ^{יֵאָדְוֵנִי} הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

בחורה, כשהחון או' מודים יאמרו הקהל כלחש מודים דרבנן ויכרעו
 ראשם לכד. וכן בסוף מודים יכרעו ראשם בתיבת כרוך וזוקפין בתיבת
 אל. וצריך להוזהר לענות אמן על ברכת המחזיר ואח"כ יאמרו מודים.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדְוֵנִי} יֵאָדְוֵנִי ⁽²¹⁾ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר
 חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדָר
 וְדָר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְסֶיךָ שְׂבַכְּל יוֹם
 עֲמָנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שְׂבַכְּר עֵת. עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים.

הַטוֹב כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם
 כִּי-לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר וְיִתְפָּאֵר
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר.
 יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ עַל שְׂדֵה־חַיִּיתֵנוּ וְקִבְּצֵנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ.
 וְתַבְּסוֹף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שָׁלֵם. עַל שְׂאֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כָּל־כֶּסֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 תָמִיד שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה:

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל
 יִשׁוּעַתֵנוּ וְעֲזָרֵנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי (הי)} הַמְּזַבֵּחַ
 שְׁמֶךָ וְיִלְךָ נַאֲחֶה לְהוֹדוֹת* (יכוין ס"ת כה"ת);
 שֵׁים שְׁלוֹם מְזוּבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ
 בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךָ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֵלֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וּרְחֻמִּים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְשׁוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ
 וּלְבָרֶךְ אֶת-כָּל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוֹב-עֵז וְשְׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} הַמְּבָרֵךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
 יְהוֹי-לְרִצּוֹן | אֲמַר־יִפִּי וְהִגִּיֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מִרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
 תִּהְיוּם. וְנַפְשִׁי כִּעֶפֶר לִכְלֹ תִהְיֶה.
 פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וּכְלֹ-הַקָּמִים עָלַי
 לְרַעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל
 מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ. ^(ר"ת שם י"ו) הַיּוֹשִׁיעָה יִמְנָךְ וְעַנְיִי:

סגולה שלא ישכח שמו כליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
 מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באורח האחרונה של שמו.

יְהִי-לְרִצּוֹן | אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ:

וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְר"מ יי אר"א שבתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ
לקדושה. והש"ץ יעמוד שיעור הלוך ד' אמות ואח"כ יתחיל החזרת.

יְהִי שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד-

עוֹלָם: מִמְּזוֹרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל

שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ: רָם עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאָהֲדוּנָהּ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ

אֲדוּנָנוּ. מִהַ-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר החזן חצי קדיש ואח"כ אומר

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן

דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אַבּוּנָא דְּבִשְׁמַיָא

וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה

וְנַחֲמָה וְשׂוּבָא וְרַפּוּאָה וְנִצְלָה וְסְלִיחָה וּבִפְרָה

וְרִיחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן

יעשה שלש פסיעות ויאמר

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם

עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן

לְמַנְצַח בְּנִינֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים
 יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ
 סֵלָה: לַדַּעַת בְּאֶרֶץ דְּרָפָה. בְּכָל־גּוֹיִם
 יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים
 כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי־תִשְׁפֹּט
 עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וּלְאֲמִים | בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סֵלָה:
 יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם:
 אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ:

בערב שכת במקום למנצח אומרים

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי} מֶלֶךְ גֵּאוֹת לְבִשְׁלֵב שִׁיתוּ אֲדָנֵינוּ
^{יאהרונהי} עֵז הַתְּאוֹרָה. אֶף־תִּכּוֹן תִּבְל
 בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כֶּסֶף מֵאֵז. מֵעוֹלָם אֶתָּה:
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי} נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם: מִקְלוֹת | מִיָּם
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי}: עֲדָתְךָ | נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ

נְאוּוֹה־קֹדֶשׁ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָּנוּ יְמִים:

ואומרים קדיש יהא שלמא (דף יא)

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתֵת
 גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׂאֵל
 עֲשָׂנוּ כְּגִוְיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׂמָנוּ
 כְּמִשְׁפַּחֹת הָאֲדָמָה. שְׂאֵל שָׁם
 חִלְקֵנוּ כְּהֵם וְגִזְרֵנוּ כְּכֹל הַמּוֹנֵם.
 שֵׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
 וּמִתְפַּלְּלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.

(יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחווים יכרע כל גופו). וְאַנְחָנוּ

מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֵׁהוּא נוֹמָה
 שָׁמַיִם וְיִוֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ
 בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְשֹׁכֵנֵת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד

אַחַר. אֶמֶת מִלְכָּנוּ וְאַפָּס זוּלָתוּ.
 בְּכַתּוּב בַּתּוֹרָה. וַיִּדְעָתָּ הַיּוֹם
 וְהַשְּׁבוֹת אֶל-לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָרֹנְהִי}
 הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-
 הָאָרֶץ מִתַּחַת. אִין עוֹד:
 עַל כֵּן נִקְוָה לָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָרֹנְהִי} אֵל הַיּוֹם
 לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֵרֶת עוֹף
 (ס"ת כה"ת) לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ
 וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוּן. לְתַקּוּעוֹלָם
 בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וּכְלִ-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ
 בַשִּׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי-
 אָרֶץ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יּוֹשְׁבֵי תֵבֶל.
 כִּי לָּךְ תִּכְרַע כָּל-בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל-
 לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָרֹנְהִי} אֵל הַיּוֹם
 יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִיאוּ.

ויקבלו כלם את-עול מלכותך.
 ותמרוך עליהם מהרה לעולם ועד.
 כי המלכות שלך היא. ולעולם ועד
 תמרוך בכבוד. בכתוב בתורתך.
 יהוה ואדני ^{יאהדונהי} | ומלך לעלם ועד:
 ונאמר והיה יהוה ואדני ^{יאהדונהי} למלך
 על-כל-הארץ. ביום ההוא יהיה
 יהוה ואדני ^{יאהדונהי} | אחד ושמו אחד:

ערבית לשלש רגלים

כשחל יו"ט בשבת נוהגים כנגדאד להתחיל סכאן

יהוה ואדני ^{יאהדונהי} מלך ירגזו עמים. ישב
 פרוכים תנוט הארץ: יהוה ואדני
^{יאהדונהי} בציון גדול. ורם הוא על-כל-העמים:
 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועו
 מלך משפט אהב אתה פוננת מישרים.

ערבית לשלש רגלים מה

מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֶקֶב | אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ:
רוֹמְמוּ יְהוָה ^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהֵרֶם
רַגְלָיו קְרוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה וְאֶהְרֹן | בְּכַתְּנֵי
וְשִׁמוֹ אֵל בְּקֶרְאֵי שִׁמוֹ. קִרְאִים אֶל־יְהוָה ^{יאהרונהי}
^{יאהרונהי} וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם.
שִׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחֻק נִתְּן־לָמוֹ: יְהוָה ^{יאהרונהי}
אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָּהֶם.
וְנָקָם עַל־עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְהוָה ^{יאהרונהי}
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהֵר קְרוֹשׁ. בִּי־קְרוֹשׁ
יְהוָה ^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הֲרִיעוּ לַיהוָה ^{יאהרונהי} כָּל־
הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה ^{יאהרונהי}
בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ בִּי־
יְהוָה ^{יאהרונהי} הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ
אֲנַחְנוּ. עִמּוֹ וְצֹאן מְרֵעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו |
בְּתוֹדָה חֲצֵרְתָיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ

ערבית לשלש רגלים

שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה^{יאהדונהי} לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וְעַד־דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַלְמִידֵי

חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם.

שָׁנְאֵמַר וְכָל בְּנֵי לְמוֹדֵי יְהוָה^{יאהדונהי} וְרַב

שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. אֵל תִּקְרֵי בְּנֵיךְ אֵלָּא בּוֹנֵיךְ:

יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךְ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן

אֲחִי וְרַעֲי אַדְבָּר־הַנָּא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־

יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב לְךָ:

וְרֵאֵה בָנִים לְבְנֵיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם

רַב לְאוֹהֲבֵי תּוֹרַתְךָ וְאִין לָמוּ מְכַשׁוֹל:

יְהוָה^{יאהדונהי} עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה^{יאהדונהי}

יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ואומרים קדיש על ישראל (דף יא)

ויש מתחילין מכאן כשחל יום טוב בשבת

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבֹו לַיהוָה^{יאהדונהי} בְּנֵי

אֱלֹהִים. הָבֹו לַיהוָה^{יאהדונהי} כְּבוֹד

וְעָזוּ: הָבּוּ לַיהוָה ^{יאהדונהי} כְּבוֹד שְׁמוֹ.
הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה ^{יאהדונהי} בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:
קוֹל יְהוָה ^{יאהדונהי} עַל־הַמַּיִם אֵל־הַכְּבוֹד
הַרְעִים. יְהוָה ^{יאהדונהי} עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־
יְהוָה ^{יאהדונהי} בַּכַּחַ. קוֹל יְהוָה ^{יאהדונהי}
בְּהַדְרַת: קוֹל יְהוָה ^{יאהדונהי} שֹׁבֵר אַרְזִים.
וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה ^{יאהדונהי} אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־
רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה ^{יאהדונהי} חֹצֵב לַהֲבוֹת
אֵשׁ: קוֹל יוֹהוּוֹ ^{יאהדונהי} יַחִיל מְדַבֵּר.
יַחִיל יְהוָה ^{יאהדונהי} מְדַבֵּר קֹדֶשׁ: קוֹל
יְהוָה ^{יאהדונהי} | יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף
יַעֲרוֹת וּבִהֲיִכְלוּ. כָּלוּ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה ^{יאהדונהי}
לְמַבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְהוָה ^{יאהדונהי}
מִלֶּךְ לְעוֹלָם: יְהוָה ^{יאהדונהי} עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן.
יְהוָה ^{יאהדונהי} | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלָהּ. פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָהּ:

שְׁמֹר וּזְכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד. הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל

הַמְּיוֹחָד. יְהוָה^{יאהדונהי} אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד.

לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתִהְלָהּ: לכה

לְקִרְאֵת שַׁבָּת לָכוּ וּנְלַכְתָּה. כִּי הִיא מְקוֹר

הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה. סוּף

מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה: לכה

מְקַדֵּשׁ מְלֶדֶ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ

הַחֶפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמְק הַבְּכָא.

וְהוּא יַחְמוֹל עֲלֶיךָ חֶמְלָה: לכה

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְר קוֹמֵי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֵרֶתְךָ

עָמִי. עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְּחָמִי. קִרְבָּה

אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה: לכה

הַתְּעוֹרְרֵי. הַתְּעוֹרְרֵי. כִּי בָא אוֹרְךָ קוֹמֵי

אוֹרֵי. עוֹרֵי. עוֹרֵי שִׁיר דְּבִרֵי. כְּבוֹד

יְהוָה^{יאהדונהי} עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה

ערבית לשלש רגלים

מט

לֹא תִבּוֹשׂוּ וְלֹא תִכְלְמוּ. מִה תִּשְׁתַּחֲוּי
וּמִה תִּהְיֶה. כִּי יַחֲסוּ עֵינַי עִמּוֹ. וְנִבְנְתָה
עִיר עַל תִּלְהָ: ^{לכה}

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שׁוֹסְדִים. וְרַחֲקוּ כָּל מִבְּלַעַיִךְ.
יִשִּׁישׁ עַלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשׁוֹשׁ חֶתֶן עַל כִּלְתָּה:
יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי. וְאֵת יְהוָה ^{יאהדונהי}
תִּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי. וְנִשְׁמַחָה
וְנִגִּילָה: ^{לכה}

בֹּאֵי בְשָׁלוֹם עִמָּרְת בְּעֵלְהָ. גַּם בְּשִׁמְחָה
בְּרָנָה וּבְצִהְלָה. תוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סְגֻלָּה:
(מימין) בֹּאֵי כִלְתָּה (משמאל) בֹּאֵי כִלְתָּה תוֹךְ אֲמוּנֵי
עַם סְגֻלָּה: בלחש בֹּאֵי כִלְתָּה שֶׁבֶת מִלְכָּתָא:

מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת
לְיְהוָה ^{יאהדונהי} וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עַלִּיּוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדֶיךָ. וְאַמּוֹנְתֶיךָ
בְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נָבֶל. עַל־יְהוָה
(ד מועדים)

בְּכָנּוּר: כִּי שָׁמַח תִּנְי יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ ^{יִתְּנֶנּוּ} בְּפַעֲלָךְ.
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִהֲגִדְלוֹ מִעֲשֵׂיךָ
יְהוָה יִתְּנֶנּוּ ^{יִתְּנֶנּוּ} מֵאֵד עִמָּקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ:
אִישׁ-בֵּעַר לֹא יִדַּע. וְכִסִּיל לֹא-יִבִין אֶת-
זֹאת: בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים | כִּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל-
פְּעָלֵי אֲוֶן. לְהַשְׁמֵדֵם עַד-יְעַד: וְאַתָּה מָרוֹם
לְעַלְמִים יְהוָה יִתְּנֶנּוּ ^{יִתְּנֶנּוּ}: כִּי תִגְדֶּה אֵיבִיךָ |
יְהוָה יִתְּנֶנּוּ ^{יִתְּנֶנּוּ} כִּי-תִגְדֶּה אֵיבִיךָ יִאֲבֹדוּ.
יִתְּפָרְדוּ כָּל-פְּעָלֵי אֲוֶן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי.
בְּלִתֵּי בְשָׁמֶן רֵעֵנָה: וְתִבֹשׂ עֵינַי בְּשׁוּרֵי
בְּקָמִים עָלַי מִרְעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֲזֵנִי: צְדִיק
כִּתְמוֹר יִפְרַח. כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁקֶה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה יִתְּנֶנּוּ ^{יִתְּנֶנּוּ}. בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבוֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים
וְרֵעֵנָה יִהְיוּ: לְחֲגִיד כִּי-יִשָּׁר יְהוָה יִתְּנֶנּוּ ^{יִתְּנֶנּוּ}
צוּרֵי וְלֹא-עוֹלָתָהּ בּוֹ:
יְהוָה יִתְּנֶנּוּ ^{יִתְּנֶנּוּ} מֶלֶךְ גִּמְלוֹת לְבֶשׂ לְבֶשׂ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ עֵז הַתְּאֵזָר. אֶף־תִּכּוֹן
 תִּבֵּל בַּל־תִּמְוֹט: נָכוֹן כִּסֵּאֲךָ מֵאֵז. מֵעוֹלָם
 אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ נִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מְקַלּוֹת |
 מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בַּמָּרוֹם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ: עֲדַתִּיךָ | נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתֲךָ
 נִאֲוָה־קֹדֶשׁ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ לְאַרְבֵּי יָמִים:

וא' מזמור השייך לאותו הרגל (ובשבת חוה"מ אין א' אותו).
 וכשחל יו"ט בחול מתחילין ממזמור השייך לאותו הרגל

לסוכות

לַמִּנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי־קָרַח: כְּאֵיל
 תִּעְרֹג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן
 נִפְשֵׁי תִעְרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צִמְאָה
 נִפְשֵׁי וְלֵאלֹהִים לֵאמֹר חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הֵיטֵה־לִּי דַמְעָתִי
 לְחֶם יוֹמָם וְלֵילָה בִּאמֹר אֵלַי כָּל־

היום איה אלהיך: אלה אברהם
 ואשפכה עלי אנפשי כי אעבר בפסד
 אהיהם עד בית אלהים בקול רנה
 ותודה המון חונג: מה תשתוחחי
 נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי
 עוד אודנו ישועות פניו: אלהי עלי
 נפשי תשתוחח על כן אברהם
 מארץ ירהו וחרמונים מהר מצער:
 תהום אל תהום קורא לקול צנור
 כל משבריד וגליך עלי עברו: יומם
 יצנה יהו ארני ^{יאחדונה} | חסדו ובלילה
 שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה
 לאל סלעי למה שכחתני למה קדר
 אלך בלחץ אונב: ברצח אפעצמותי
 חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום

אֵיךְ אֵלֶיךָ: מֵהַתְּשׁוּחָהּ חַי וְנַפְשִׁי
 וּמֵהַתְּהַמִּי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים
 כִּי־עוֹד אֲדַנּוּ יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֵלֶיךָ:
 שְׁפִטְנִי אֵלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי
 לֹא־חָסִיד מֵאִישׁ מְרָמָה
 וְעוֹלָה תִפְלֹטְנִי: כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי מַעֲוִי
 לָמָּה זָנַחְתָּנִי לָמָּה־קִּדְרָ אֶתְהַלֵּךְ
 בְּלַחֲזֵן אוֹיֵב: שְׁלַח־אוֹרֶךְ וְאַמְתֵּךְ
 הַמָּה יִנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל־הַר־קֹדֶשְׁךָ
 וְאֶל־מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: וְאַבּוֹאֶה אֶל־מִזְבֵּחַ
 אֵלֹהִים אֶל־אֵל שִׁמְחַת גִּילִי וְאוֹרֶךְ
 בְּכִנּוֹר אֵלֹהִים אֱלֹהֵי: מֵהַתְּשׁוּחָהּ חַי וְנַפְשִׁי
 וּמֵהַתְּהַמִּי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים
 כִּי־עוֹד אֲדַנּוּ יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֵלֶיךָ:

ערכית לשלש רגלים

נד

לשמיני עצרת

לְמַנְצַח עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃

הוֹשִׁיעָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ^{יאהדונהי} כִּי־נֹמַר

חֲסִיד כִּי פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃

שׂוֹא אִי־דָבְרוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוּ שְׁפַת

חֲלָקוֹת בְּלֵב וּלֵב יִדְבְּרוּ׃ יִכָּרֵת

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ^{יאהדונהי} כָּל־שְׁפָתַי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן

מִדְּבָרֵת גְּדִלוֹת׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ׃

לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְּנוּ מִי

אֲדוֹן לָנוּ׃ מִשֹּׁד עֵינָיִם מֵאֲנָקַת

אֲבִיוֹנִים עֲתָה אֲקוּם יֹאמֵר יְהוָה אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל׃ ^{יאהדונהי} אִשִּׁית בִּישַׁע יַפִּיחַ לוֹ׃ אֲמָרוֹת

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ^{יאהדונהי} אֲמָרוֹת מְהֵרוֹת כְּסָף

צְרוּף־בַּעֲלִיל לְאָרֶץ מִזְקָק שְׁבַע־עֲתָיִם׃

אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ^{יאהדונהי} תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ׃

מִן־הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם: סָבִיב רְשָׁעִים
 יִתְהַלְכֹּן כָּרֶם זֵלוֹת לְבַנֵּי אָדָם:

לפסח

הָדוּ לַיהוָה וְאֲדַנִּי ^{יאהדונהי} כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵּי יְהוָה וְאֲדַנִּי ^{יאהדונהי}

אֲשֶׁר גָּאֲלָם מִיַּד־צָר: וּמֵאֲרָצוֹת

קִבְצָם מִמִּזְרָחוֹ וּמִמְּעַרְבֹם מִצְפּוֹן וּמִיָּם:

תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ עִיר

מוֹשֵׁב לֹא־מִצְאֹו: רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים

נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־

יְהוָה וְאֲדַנִּי ^{יאהדונהי} בַּצָּר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם

יִצִּילֵם: וַיִּדְרִיכֵם בְּדָרָךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת

אֶל־עִיר מוֹשֵׁב: יוֹדוּ לַיהוָה וְאֲדַנִּי חֲסִדוֹ

וּנְפִלְאוֹתָיו לְבַנֵּי אָדָם: כִּי־הַשְּׂבִיעַ

נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וּנְפִשׁ רַעֲבָה מִלֵּא־

טוב: ישבי חשך וצלמות אסירי עני
 וברזל: כיהמרו אמרי אל ועצת
 עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם
 כשלו ואין עזר: ויזעקו אל יהוה ואדני
 בצר להם ממצקותיהם ^{יאהרונה}
 וישיעם: יוציאם מחשך וצלמות
 ומוסרותיהם ינתק: יודו ליהוה ואדני
 חסדו ונפל אותיו לבני אדם: ^{יאהרונה}
 כישבר דלתות נחשת ובריהי ברזל
 גרע: אולים מדרך פשעם
 ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב
 נפשם ויגיעו עד שער מות: ויזעקו
 אל יהוה ואדני ^{יאהרונה} בצר להם
 ממצקותיהם וישיעם: ישלח דברו
 וירפאם וימלט משחיתותם: יודו

לִיהוָה וְאֵדַנִּי יֵאֱהוּבֵהִי חֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי
 אָדָם: וַיִּזְכְּחוּ וּבָחִי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ
 מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת
 עָשִׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים: הִמָּה
 רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְאֵדַנִּי יֵאֱהוּבֵהִי וְנִפְלְאוֹתָיו
 בְּמִצְוֹתָהּ: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה
 וַתְּרוֹמֵם גִּלְיוֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
 תְּהוֹמֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגַג:
 יִחֹגְגוּ וַיִּנּוּעוּ כִּשְׁבוֹר וּכְלַח־כְּמַתָּם
 תִּתְבַּלְעַע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וְאֵדַנִּי יֵאֱהוּבֵהִי
 בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצְוֹקֵיהֶם יוֹצִיאֵם:
 יָקָם סְעָרָה לְדַמְמָה וַיִּחַשּׁוּ גִלְיָהֶם:
 וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזוֹ
 חֶפְצָם: יוֹדוּ לִיהוָה וְאֵדַנִּי יֵאֱהוּבֵהִי חֶסֶדּוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: וַיְרוֹמְמוּהוּ

בַּקָּה־לְעַם וּבְמוֹשֵׁב זְקֵנִים יְהִלְלוּהוּ׃
 יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם
 לְצִמְאוֹן׃ אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה מֵרַעַת
 וַיֹּשְׁבֵי בָהּ׃ יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאֲגַם־
 מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם׃ וַיֹּשְׁבֵי
 שָׁם רְעֵבִים וַיְכַוְּנוּ עֵיר מוֹשָׁב׃
 וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כֶּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ
 פְּרִי תְבוּאָה׃ וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד
 וּבָהֱמַתֶּם לֹא יִמְעִיט׃ וַיִּמְעַטוּ וַיִּשְׁחוּ
 מֵעֶצֶר רָעָה וַיִּגְוֹן׃ שִׁפְךָ בּוֹז עַל־
 נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא־דָרְךָ׃
 וַיִּשְׁגַּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנֵי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן
 מִשְׁפָּחוֹת׃ יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ
 וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ׃ מִי־חֶכְם
 וַיִּשְׁמַר־אֱלֹהֵי וַיִּתְכַוְּנוּ חֲסִדֵי יְהוָה׃

לשבועות

לַמִּנְצָח לְדוֹד מִזְמוֹר שִׁיר: יְקוּם
 אֱלֹהִים יִפּוּצוּ אֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ
 מִשִּׁנְאָיו מִפְּנָיו: כִּהְנַדֵּף עֵשֶׂן תִּנְהַף
 כְּהַיִּם הוֹנֵג מִפְּנֵי-אֵשׁ יֵאָבְדוּ
 רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ
 יַעֲלִצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׂשׂוּ בְשִׂמְחָה:
 שִׁירוּ וְלֹא אֱלֹהִים זָמְרוּ שָׂמוּ סֵלָה לְרֹכֵב
 בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שָׂמוּ וְעֲלוּ לִפְנָיו:
 אָבִי יִתּוּמִים וְדִין אֶלְמָנוֹת אֱלֹהִים
 בְּמַעוֹן קִדְשׁוֹ: אֱלֹהִים מוֹשִׁיב
 יְחִידִים | בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים
 בְּכּוֹשֶׁרֹת אֶךְ-סוֹרְרִים שְׂכָנֵינוּ
 צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצִאתָךְ לִפְנֵי עַמֶּךָ
 בְּצַעֲדֶךָ בִּישִׁימוֹן סֵלָה: אֶרֶץ רַעֲשָׁה

אֶף־שָׁמַיִם נִמְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה
 סִנֵּי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 נִשְׁעַם נְדָבוֹת תְּנִיף אֱלֹהִים גַּחֲלַתְךָ
 וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנְתָּה: חִיתְךָ יִשְׁבוּ
 בָּהּ תִּכּוֹן בְּמוֹבְתְךָ לְעֵנֵי אֱלֹהִים:
 אֲדַנִּי יִתֵּן־אֶמֶר הַמְּבַשְׂרוֹת צָבָא רַב:
 מַלְכֵי צָבָאוֹת יְהוּדוֹן יְהוּדוֹן וְנִתְּ־בֵית
 תַּחֲלֶק שָׁלָל: אִם־תִּשְׁכַּחוּן בֵּין
 שְׂפֵתַיִם בְּנִפְי יוֹנָה נְחֻפָּה בַּכֶּסֶף
 וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק חָרוּץ: בְּפִרְשׁ
 שְׂדֵי מְלָכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן:
 הַר־אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן הַר־נְבֻנְנִים הַר־
 בָּשָׁן: לָמָּה אֶתְרַצְדּוֹן הָרִים נְבֻנְנִים
 הַהָר חֲמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶף־יְהוָה וְאֵלֶיהָ
 יִשְׁכֵן לְנִצְח: רֶכֶב אֱלֹהִים רִבְתִּים

יֵאחֲדוּנְהִי

אֶלְפֵי שְׁנָאָן אֲדָנִי בָּם סִינִי בְּקֶדֶשׁ׃
 עֲלִיתָ לְמָרוֹם׃ שְׁבִיתָ שְׁבִי לְקַחַת
 מִתְּנוֹת בְּאָדָם׃ וְאַף סוֹרְרִים לְשִׁכּוֹן׃
 יְהִי אֱלֹהִים׃ בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם׃ יוֹם
 יַעֲמֹס לָנוּ הָיָא יִשׁוּעָתָנוּ סְלָה׃ הָיָא לָנוּ
 אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוּהָ אֲדָנִי לְמֹוֹת
 תּוֹצֵאֹת׃ אֶךְ אֱלֹהִים יִמְחֵן רֹאשׁ
 אִיבֵי קֶדֶד שְׁעָר מִתְּהִלָּה בְּאַשְׁמִי׃
 אָמַר אֲדָנִי מִבְּשֵׁן אָשִׁיב אָשִׁיב
 מִמְּצֻלוֹת יָם׃ לְמַעַן תִּמְחֵן רַגְלֶךָ
 בְּרֵם לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵאוֹיְבִים מִנְּהוּ׃
 רְאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכּוֹת אֵלַי
 מִלְּכִי בְּקֶדֶשׁ׃ קִדְמוּ שָׂרִים אַחַר
 נְגִיִם בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת׃
 בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדָנִי

מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל: שֵׁם בְּנֵי־מִן אֲצִעִיר
רִדְם שָׁרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׁרֵי זְבֻלֹן
שָׁרֵי נַפְתָּלַי: צְוָה אֶל־הַיָּד עֵינֶךָ עֵוְוָה
אֶל־הַיָּם זֶה פְּעֻלַּת לָנוּ: מֵהֵיכַלְךָ עַל־
יְרוּשָׁלַם לְךָ יוֹבִירוּ מַלְכִים שָׁי: גָּעַר
חַיִּת קָנָה עֵדֶת אַבְיָרִים אֲבַעְנֵי עַמִּים
מִתְרַפֵּס בְּרִצִּי כֶסֶף בְּזֶרַע עַמִּים קָרְבוֹת
יַחֲפָצוּ: יֶאֱתִיו חֲשֵׁמְנִים מִנִּי מִצָּרִים
כּוֹשֵׁ תִרְיֵץ יָדָיו לֵאלֹהִים: מִמְלָכוֹת
הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זִמְרוּ אֲדָנִי
סִלָּה: לָרֶכֶב בְּשָׁמַי שָׁמַי־קָדָם הָן
יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֵז: תִּגְנוּ עֵז לֵאלֹהִים
עַל־יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹתָו וְעֵזוֹ בְּשִׁחָקִים:
נֹרָא אֶל־הַיָּם אֲמִמְקַדְשִׁיךָ אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נִתְּנָה עֵזוֹ וְתַעֲצֹמוֹת לָעַם
בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

יִמְלֹךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר
 תְּלַלְנוּהָ: יוֹמָם יִצְנֶה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ חֲסִדוֹ
 וּבְלֵילָה שִׁירָה עָמִי. תִּפְלָה לְאֵל תָּיִ: כֹּר הַנְּשָׁמָה
 תִּהְלַל יְהוָה תְּלַלְנוּהָ: וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ וּמְרוֹמָם
 עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתִהְלָה:

ואו' חצי קדיש ואחכ"א בְּרָכוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ הַמְּבוֹרָךְ
 וְעוֹנִים הַקָּהַל בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב
 עֲרָבִים בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַיָּמִים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ בְּרִצּוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם
 וּמִבֵּיא לַיְלָה. וּמִבְּרִיל בֵּין יוֹם וּבֵין

וְאֶהְבֶּתָּ יְכוּיִן לְקִיּוּם מִעַשְׂרֵי אֶהְבֶּתָּ ה' אֶת יְהוָה אֱדַנִּי

יאהדונהי אֶל הַיָּהּ בְּכָל-לֵבְבְךָ

וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ וְהָיוּ

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ

הַיּוֹם יִפְסִיק מַעַט עַל-לֵבְבְךָ וְשִׁנְנֶתָם

לְבָנִיךָ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ

וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:

וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ

לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ וּכְתַבְתָּם עַל-

מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מְצוֹתַי

אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם

לְאֶהְבָּה אֶת יְהוָה אֱדַנִּי יאהדונהי אֶל הַיָּהּ

יבטא היטב את העי"ן וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לֵבְבְכֶם

וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מִמֶּנּוּ אֶרְצְכֶם

בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּנַגְדָּה
 וְהִירְשָׁה וַיִּצְהָרָה: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ:
 הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח לְבַבְכֶם
 וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ^{יפסיק מעט}
 אַף־יְהוָה ^{יאהדובנה} בְּכֶם וְעֲצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
 לֹא־תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִחֵרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה ^{יאהדובנה}
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וּקְשֹׁרְתֶם
 אֲתֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֵפֶת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֲתֶם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ

וּבְלִבְתֶּךָ בְּדַרְדָּךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
 וּבְתַבְתֶּם עַל-מְזֻזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִבְטֵא הִיטָב
 אֶת הָעִיּוֹן נִשְׁבַּע יְהוָה^{יֵאֱהוּבָהי} לְאַבְתֵּיכֶם
 לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה^{יֵאֱהוּבָהי} אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנוּ עַל-צִיצִית
 הַכַּנֵּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-
 כָּל-מִצְוֹת יְהוָה^{יֵאֱהוּבָהי} וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא-תִתְּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים

אֲחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

^{יאהדונהי}

יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר

הוצאתי אתכם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
^{יאהדונהי} אֵלֹהֵיכֶם: אֱמֶת.

וְחֹזֵר הַש"ץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֵלֹהֵיכֶם אֱמֶת.
 וְאֶמְוֶנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עֲלֵינוּ. כִּי הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֵלֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ.

וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מַלְכִים. הַנּוֹלֵנוּ מִלְכֵנוּ מִכַּף כָּל
 עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ.
 הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט

רגלנו. המדריכנו על במות אויבינו.
 ויָרֵם בְּרִנְנוּ עַל-כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בָּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי-חָם. הַמַּכָּה
 בְּעֶבְרָתוֹ כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצִיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם.
 הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם-סוּף. וְאֶת
 רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוֹמוֹת
 טַבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ
 וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
 עֲלֵיהֶם. מִשָּׂה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
 שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם.
 מִי כַמֶּכֶה בְּאֵלִים יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} מִי
 כַמֶּכֶה נְאֻדָּר בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תִהְיֶה
 עֲשֵׂה-פֶלֶא: מִלְכוּתְךָ יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ}

אֶל־הֵינוּ רָאוּ בְנֵיךָ עַל־הַיָּם יַחַד כָּלָם
 הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֶךְ
 לְעֹלָם וָעֶד׃ וְנֹאמַר כִּי־פָדָה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־יַעֲקֹב׃ וְנֹאמְרוּ מִן־
 חֹזֶק מַמְנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 נֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְּׂכִיבֵנו אֲבוֹנֵנו לְשָׁלוֹם׃ וְהַעֲמִידֵנו
 מִלְּכֵנו לְחַיִּים טוֹבִים
 וְלְשָׁלוֹם׃ וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ
 וְתַקַּנֵּנוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ וְהִגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ׃ וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ סֶכֶת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

ועל ירושלים אמן:

אם חל בשבת מוסיפים

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם. בר ששת ימים עשה יהוה את
 השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: עי
 אלה מועדי יהוה ^{יאהדונהי} מקראי קדש.
 אשר תקראו אתם במועדם: וידבר
 משה את מועדי יהוה ^{יאהדונהי} אל בני ישראל:

ואומר חצי קדיש

אדני יפסיק שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו
 ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
 הגדול הגבור והנורא. אל עליון.
 גומל חסדים טובים. קונה הכל
 וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

עב

ערכית לשלש רגלים

לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה:
מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: (בתיבת מגן
יכוין שהיא מספר ג"פ אל) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְאֵדְנִי

מִגֹּן אֲבָרְתָם: (יאהדונהי(הד)

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי (ר"ת אגלא) מְחַיֶּה
מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מוֹרִיד הַטַּל

בר"ל שמחת תורה כחול"ל ובר"ל א' של פסח או'

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתוֹרֵם
אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר.
מִי כְמוֹד בְּעַל יִבְטֵא הֵיטֵב אֶת הָעוֹן גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמָה לָךְ. מִלֶּךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

ערבית לשלש רגלים

ענ

וּנְאָמֵן אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדָוְנָהּ} מִחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדָוְנָהּ} הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקָדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקָרַבְתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

בשבת וחול המועד במקום אתה בחרתנו או

אַתָּה קָדַשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּעִי לְשִׁמְךָ יִפְסִיק.
תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ
מִכָּל־הַיָּמִים. וְקָדַשְׁתוּ מִכָּל־הַזְּמַנִּים. וְכֵן
כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

כשחל יום טוב במוצאי שבת מוסיפים

ותודיענו משפטי צדקה. ותלמדנו
 לעשות בהם חקי רצונך.
 ותתן לנו יהוה אלהינו ^{יאהדונוהי} באהבה
 משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצוות
 טובים. ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש
 וחגי נדבה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד
 מועד וחגיגת הרגל. בין קדשת שבת
 לקדשת יום טוב הברכה. ואת יום השביעי
 מששת ימי המעשה הקדשת והברכה.
 והקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ^י
 ותתן לנו יהוה אלהינו ^{יאהדונוהי} באהבה
 (כשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה

 לשבת וחוה"מ

ויברכו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל
 אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו

ערכית לשלש רגלים

עה

חגים וזמנים לששון את יום

(בשבת השבת הַזֶּה. וְאֵת יוֹם)

בסוכות חג הסוכות הַזֶּה. וְאֵת יוֹם טוֹב

מקרא קדש הַזֶּה. זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ:

בשמיני חג עצרת הַזֶּה. וְאֵת יוֹם טוֹב

מקרא קדש הַזֶּה. זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ:

בפסח חג המצות הַזֶּה. וְאֵת יוֹם טוֹב

מקרא קדש הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתֵנוּ:

בשבועות חג השבועות הַזֶּה. וְאֵת יוֹם טוֹב

מקרא קדש הַזֶּה. זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ:

באהבה מקרא קדש. וְזָכַר לִיצִיאַת

מצרים:

לשבת וחז"מ

אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת

וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלָאכְתּוֹ

אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ
 וַיֵּרָא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד
 וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ. וַזְכֹּרוּן
 יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וַזְכֹּרוּן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
 עַבְדְּךָ. וַזְכֹּרוּן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כְּיוֹם

(בשבת השבת הַזֶּה, וְכִיוֹם)

בסוכות חג הספות ^{בש"ע} שמיני חג עצרת
 בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות
 הַזֶּה. כְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
 לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וַזְכֹּרֵנוּ

לשבת וחיה"מ

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
 עוֹנְגִי. עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כָּלֵם
 יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִשׁוֹבְךָ. וְהַשְׁבִּיעֵי רְצִיתָ בּוֹ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ
 וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
 חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׂיבֵנוּ יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ אֶת
 בְּרַבְתָּ מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
 וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סְלָה:
 (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחָתְנוּ)

לשבת וחור"מ

וְקִדְשָׁתוּ. חֲמִדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ וְכָר
 לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחָתְנוּ.
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים חֲלָקְנוּ

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. שׁוּם חֻלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ.
 שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וּמַהֲרָ לָבֵנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יאהדונהי אֶל הַיַּיִן. (בשבת באהבה ובכרצון) בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׁוֹן (בשבת שבתות א) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ.
 וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי
 שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהדונהי
 מִקִּדְּשֵׁי (בשבת השבת א) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

לשבת וחז"מ

בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ. שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ
 בִישׁוּעָתְךָ. וּמַהֲרָ לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
 וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהדונהי אֶל הַיַּיִן
 וּבְכַרְצוֹן שִׁבֶת קִדְּשֶׁךָ. וַיִּנּוּחוּ בָּהּ כָּל
 יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהדונהי מִקִּדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת:

ואו' רצה ה' וכו' ויעלה ויבא (דף לה) וגומר העמידה.

עמ ערבית לשלש רגלים

רצה יהוה ^{יהוה} ואלהינו ^{יהוה} אלהינו בעמך
ישראל ולתפלתם שעה. והשב
העבודה לדביר ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו
ותרצנו ותתחיינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה
יהוה ^{יהוה} המחזיר שכנתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה ^{יהוה} אלהינו ^(ג) ואלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
ודר נודה לך וגם פך תהלתך. על-

חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפיק שכל יום
עמנו ועל נפלאותיך ומובותיך
שכל עת. ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך. המרחם
כי לא אתמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
וכל החיים יודיק סלה:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
ברוך אתה יהוה ואדני ^{יאהרונהי (ה')} המוב
שמך ולך נאה להודות*
(יכוין ס"ח כח"ח):

שִׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חֵן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבִרְכֵנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ
 כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים. אֶתְּהָה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וּמִזֵּב כְּעֵינֶיךָ לְבִרְכֵנוּ
 וּלְבִרְךָ אֶת-כָּל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוּב-עֵז וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
 יְהוֹי-לְרִצּוֹן | אֲמַר־פִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה. וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי

תָּדוּם. וּנְפָשֵׁי כֶּעֶפֶר לְכֹל תַּהְיֶה.
 פָּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי
 לְרָעָה. מִהֲרָה הֲפִר עֵצְתָם וְקִלְקַל
 מַחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצִינוּ
 יְדִידֶיךָ. ^(ר"ת שם י"ו) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי

או' פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יְהוֹי־לְרִצּוֹן | אֲמַר־פִּי וְהִגִּיזוּ לְבִי
 לְפָנֶיךָ. יְהוָה ^{יאהדונה} יִגְדֹל וְגָאֲלֵנִי:
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

י"ד"ט י"א א"א שְׂתַבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹחַלְלֵנוּ
 בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת חֻמֵי רִצּוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלָם:

כשחל בשבת אומרים בקול רם ומעומד

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַלּוּ
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואח"כ אוי החזן ברכת מעין שבע. גם בליל פסח שחל בשבת
 אומרים אותה, ולא כמו שכתוב בסדורים שאין לאמרה, כי לפי
 סברת רבינו האר"י זיע"א יש צורך גדול באמירתה על פי הסוד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאַלְהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא.
 אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה בְרַחְמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
 מְגַן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ. מְחַיֶּה מֵתִים
 בְּמֵאֲמָרוֹ. הָאֵל הַקְּדוֹשׁ שְׁאִין כְּמוֹהוֹ.
 הַמְנַיֵחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קְדֻשׁוֹ. כִּי בָּם
 רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה

וּפְחַד. וְנוֹדָה לְשִׁמוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין
 הַבְּרָכוֹת וְהַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ
 הַשֵּׁבֶת וּמְבַרֵךְ הַשְּׂבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ
 לְעַם מְדֻשָּׁנֵי עֲנַג. וּזְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְּהָ נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ.
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שֵׁים חֵלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ. שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. וְשִׂיחַ לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
 וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה^{יאהדוניהי} אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרִצּוֹן שֵׁבֶת קִדְשֶׁךָ. וַיְנַוְחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל
 מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדוניהי}
 מְקַדֵּשׁ הַשֵּׁבֶת:

ואר קדיש תתקבל (דף מ). ובלייל פסח אר הלל ואח"כ אר תתקבל.

אם חל בחול (חויץ מליל פסח) אומרים

יְהִי שֵׁם יְהוָה^{יאהדוניהי} מְבָרֵךְ. מֵעַתָּה וְעַד-
 עוֹלָם: מְבֹרַח-שְׁמִשׁ עַד-מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל
 שֵׁם יְהוָה^{יאהדוניהי} יָרַם עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה^{יאהדוניהי}

ערבית לשלש רגלים פה

יאהדונהי על השמים כבודו: יהוואדני יאהדונהי
אדונינו מהאדיר שמך בכל הארץ:

ואוי קדיש תתקבל

בליל א' (ובחור'ל גם בליל ב') של פסח אומרים

כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי אֵל הַיָּנוּ
מִמֶּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְגִמּוֹר אֶת הַהֲלֵל:
הַלְלוּהָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה יאהדונהי
הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה יאהדונהי:
יְהִי שֵׁם יְהוָה יאהדונהי מְבָרָךְ מִעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם: מְמוֹרַח־שָׁמַיִם עַד־
מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה יאהדונהי: רָם
עַל־כָּל־גּוֹיִם וְיִהְיֶה יאהדונהי עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי־יִהְיֶה יאהדונהי אֵל הַיָּנוּ
הַמִּנְבִּיָּה לְשֶׁבֶת: הַמְשַׁפִּיל לְרֵאוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעְסַר הָל

מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבוּן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם
 נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי
 עֶקֶרֶת הַבַּיִת אִם-הַבָּנִים שְׂמִיחָה
 הַלְלוּהָ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לַעֲזוֹ: הִיטָה יְהוּדָה
 לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הַיָּם
 רָאָה וַיָּגֵם הַיְרֵדָן יִסָּב לְאַחֹר:
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים וְבָעוֹת כְּבָנֵי
 צֹאן: מִה־לֶּךְ הַיָּם כִּי תִגּוֹם הַיְרֵדָן
 תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ
 כְּאֵילִים וְבָעוֹת כְּבָנֵי-צֹאן: מִלְּפָנֵי
 אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: תִּהְפְּקוּ הַצּוֹר אֲנִים-מִים
 חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ-מִים:

לֹא לָנוּ יְהוָה וְאֵדֵנִי ^{יֵאֱדוּבְהִי} לֹא לָנוּ כִּי
 לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל־חַסְדֶּךָ
 עַל־אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵי־הָיָה לָנוּ אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵהִינוּ בַשָּׁמַיִם
 כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבִיהֶם כְּסָף
 וְזָהָב מִעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא
 יִדְבְּרוּ עֵינֵי־לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנֵּי־
 לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא
 יִרְיִחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם
 וְלֹא יִתְלַכּוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרְוֹנָם: כְּמוֹתֶם
 יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם:
 יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה ^{יֵאֱדוּבְהִי} וְעִזְרָם
 וּמִגִּנָּם הוּא: בֵּית אֱהֲרֹן בָּטְחוּ
 בִּיהוָה ^{יֵאֱדוּבְהִי} וְעִזְרָם וּמִגִּנָּם הוּא:
 יִרְאוּ יְהוָה ^{יֵאֱדוּבְהִי} בָּטְחוּ בִּיהוָה

עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא׃

^יאהרונהי

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת־

^יאהרונהי

בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת־בֵּית

אֶהְרֹן׃ יְבָרֶךְ יְרֵאֵי יְהוָה

הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יִסַּף יְהוָה

עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃

^יאהרונהי

בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה

^יאהרונהי

שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם

לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־

^יאהרונהי

אָדָם׃ לֹא־הַמֵּתִים יִהְיֶינָה וְלֹא

כָּל־יְרֵדֵי דוּמָה׃ וְאַנְחָנוּ וְנִבְרַךְ יְהוָה

מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

אֲהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־

^יאהרונהי

קוֹלִי תַחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ

לִּי וּבִימֵי אֶקְרָא׃ אֶפְפוּנֵי אֶחְבְּלֵי־מָוֶת

וּמִצְרֵי שָׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגְוֶן
 אֶמְצֵא: וּבְשֵׁם יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי אֶקְרָא
 אֲנִי יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי מִלְטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן
 יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי וְצַדִּיק וְאֵל תִּינוּ מְרַחֵם:
 שֹׁמֵר פֶּתָאִים יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי רַלְתִּי וְלִי
 יְהוֹשִׁיעַ: שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִי
 יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי נִמַּל עָלַי כִּי חֲלַצְתָּ
 נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת־עֵינֵי מוֹדֵמָעָה
 אֶת־רַגְלֵי מוֹדָחִי: אֶת־חֵלְךָ לִפְנֵי
 יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
 הַאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד:
 אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:
 מִה־אֲשִׁיב לִי יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי כָּל־
 תִּנְמוּלוֹתַי עָלַי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת
 אִשָּׁא וּבְשֵׁם יְהוָה אֲדַבֵּר יֵאָדְוֶנִי אֶקְרָא:

נִדְרֵי לַיהוָה ^{יאהדונה} אֲשֶׁלֶם נְגִדָה נָא
 לְכָל־עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה ^{יאהדונה}
 הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְהוָה ^{יאהדונה}
 כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ כִּי־
 אֲמַתְךָ פְתַחַת לְמוֹסְרֵי: לֵךְ־אִזְבַּח
 וּבַחֲתוּדָה וּבִשְׁם יְהוָה ^{יאהדונה} אֶקְרָא:
 נִדְרֵי לַיהוָה ^{יאהדונה} אֲשֶׁלֶם נְגִדָה נָא
 לְכָל־עַמּוֹ: בְּחֲצֵרוֹת | בֵּית יְהוָה ^{יאהדונה}
 בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:
 הֲלִלוּ אֶת־יְהוָה ^{יאהדונה} כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ
 כָּל־הָאֱמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ |
 חֲסִדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה ^{יאהדונה} לְעוֹלָם הַלְלוּהָ:
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 וְאָמַרְנָה יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 וְאָמַרְנָה בֵּית אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וַאֲמַרְנָא אִירְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ׃
 מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עָנְנִי בַּמִּרְחֵב
 יְהוָה׃ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אִירָא
 מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם׃ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי׃ טוֹב
 לַחֲסוֹת בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטַח בְּאָדָם׃
 טוֹב לַחֲסוֹת בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטַח
 בְּבָדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סִבְבוּנִי בְּשֵׁם
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אֲמִילָם׃ סִבְבוּנִי גַם־
 סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אֲמִילָם׃
 סִבְבוּנִי כַּדְבָרִים רַעֲכוּ כְּאִישׁ קוֹצִים
 בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אֲמִילָם׃ רָחַה
 רַחֲמֵי לִנְפֹל וַיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ עֲזָרְנִי׃
 עֲזֵן וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
 קוֹל־רִנָּה וַיִּשְׁוַעַה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים

ימין יהוה אלהי אהרונה עשה חיל: ימין
 יהוה אלהי אהרונה רוממה ימין יהוה אלהי אהרונה
 עשה חיל: לא אמות כי אחיה
 ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה
 ולמות לא נתנני: פתח לי שערי
 צדק אבא בם אודה יה: זה השער
 ליהוה אלהי אהרונה צדיקים יבאו בו: אודה
 כי עביתני ופתח לי לישועה: אודו
 אבן מאסו הבונים היתה לראש
 פנה: אבן מאת יהוה אלהי אהרונה היתה זאת
 היא נפלאות בעינינו: מאת זה היום
 עשה יהוה אלהי נגילה ונשמחה בו: זה
 אבא יהוה אלהי אהרונה הושיעה נא אבא
 אבא יהוה אלהי אהרונה הצליחה נא: אבא
 ברוך הלא בשם יהוה אלהי אהרונה

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּעֲבֹתֵינוּ עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֵלֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ הוֹדוּ

יְהַלְלוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מֵעֲשִׂיָה וְחֲסִידוֹת וְצַדִּיקִים
 עוֹשֵׂי רִצּוֹנָה וְעֹמְדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָם
 בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 אֶת שֵׁם כְּבוֹדָהּ כִּי לָהּ טוֹב לְהוֹדוֹת
 וּלְשַׁמְדָה נְעִים לְזַמֵּר וּמֵעוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם אֱתָה אֵל כָּרוֹךְ אֱתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מְלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת אָמֵן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

ואומר החזן קדיש תתקבל (דף מ).

אם חל בשבת מוסיפים

מִזְמוֹר לְדָוִד. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי רְעִי לֹא אֶחְסֶר׃
 בְּנֵאֲוֹת דְּשֵׁא יִרְבִּי צָנִי. עַל־מִי מִנְחֹת
 יִנְהַלְנִי׃ נַפְשִׁי יִשׁוּבָב. יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צָדֵק
 לְמַעַן שְׁמוֹ׃ גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיא צַלְמֹת לֹא־
 אֵירָא רַע כִּי־אֶתֶּה עַמְדִּי. שִׁבְטְךָ וּמַשְׁעֲנֶתְךָ
 הִמָּה יִנְחַמְנִי׃ תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי אֵל שְׁלַחַן נֶגֶד
 צַרְרֵי. דִּשְׁנַת בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה׃ אֵדָא
 טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי. וְשִׁבְתִּי
 בְּבַיִת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי לְאַרְבַּע יָמִים׃

בחג הסוכות, ובשמיני עצרת, ובשבעות אומרים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי
 בְּאֹמְרִים לִי בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 נִלְלֶךְ׃ עַמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי
 בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם׃ יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
 כְּעִיר שְׁחַבְרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃ שְׁשֵׁם עָלוּ
 שְׂבָטִים שְׂבָטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל

לְהוֹדוֹת לַשֵּׁם יְהוָה ^{יאהדונהי} כִּי שָׁמָּה
 יֵשְׁבוּ כְּסֹאוֹת לְמִשְׁפַּטְכֵּם אֹת לְבֵית
 הַיְיָ: שְׁאַלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלֹו
 אֶת־הַיְיָ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן־אֲחִי וְרַעִי
 אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־
 יְהוָה ^{יאהדונהי} יֵאָהֲנֹו אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ:

בפסח אומרים

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לֵעָו: הִיתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁלוֹתָיו: הַיּוֹם רָאָה וַיָּנֹם
 הַיְיָ יִסַּב לְאַחֲזֹר: הַחֲרִים רָקְדוּ
 כְּאֵילִים בְּבָעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: מַה־לָּךְ
 הַיּוֹם כִּי תִגָּם הַיְיָ יִסַּב לְאַחֲזֹר:
 הַחֲרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים בְּבָעוֹת

כְּבִנְי־צֶאֱן: מִלְפָּנַי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ
 מִלְפָּנַי אֵלֹהֵי יַעֲקֹב: הֶהֱפְכֵי הַצֹּר
 אֲגַם־מַיִם חַלְמִישׁ לְמַעַיְנֹו־מַיִם:

ואוי קדיש יהא שלמא וברכו ואחיכ אומרים

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתֵת
 נִדְרָהּ לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׂלֵא
 עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ
 כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׂלֵא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמּוֹנֵם.
 שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶר וְרִיק
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵר לֹא יוֹשִׁיעַ.

(יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחווים יכרע כל גופו). וְאֲנֵחְנוּ

מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנַי מִלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא נוֹמֵה
 שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָר

בשמים ממעל. ושכינת עזו בנגבהי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו.
 כפתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל-לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה^{יאהדונהי}
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:
 על כן נקוה לך יְהוָה^{יאהדונהי} אלהינו
 לראות מהרה בתפארת עזך*
 (ס"ח כה"ח) להעביר גדולים מן הארץ
 והאלילים כרות יכרתון. לתקוע עולם
 במלכות שדי. וכל-בני בשר יקראו
 בשמך להפנות אליך כל-רשעי-
 ארץ. יכירו וידעו כל-יושבי תבל.
 כי לך תברע כל-בְּרֵךְ תשבע כל-

לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} וְאֵדְבִי אֱלֹהֵינוּ
 וַיִּכְרְעוּ וַיִּפְלְאוּ וַיִּלְכְּבוּד שִׁמְךָ יִקְרֹתֵנוּ
 וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד
 כִּי הַמְּלֻכּוֹת שְׁלֶךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּכָתוּב בְּתוֹרַתֶךָ
 יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} וְהָיָה לְעֵלָם וָעֶד
 וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
 יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד

יש גוהגים לומר רבי חנניה בן עקשיה אומר וכו'

ואח"כ אוי קדיש על ישראל

ויש גוהגים לומר שיר זה אחר התפלה

יגדל אלהים חי וישתכח. נמצא ואין עת אל מציונותו
 אחד ואין יחיד כיחודו. נעלם וגם אין סוף לאהדותו
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדושתו
 קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו
 חנו אדון עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו

ערבית לשלש רגלים

צט

שפע נבואתו נרננו. אל אנשי סגלתו ותפארתו :
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומכיט את תמונתו :
 תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו :
 לא יחליף האל ולא ימיר. דתו לעולמים לזולתו :
 צופה ויודע סתרנו. מביט לסוף דבר בקדמותו :
 גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשעתו :
 ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות מחכי קץ ישועתו :
 מתים יהיה אל ברוב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו :
 אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו :
 תורת משה אמת ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו :

סדר שבעה אושפיון

בכל לילה מחג הסוכות קודם שיכנס לסוכה יעמוד בפתח ויאמר
 לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה כו"ה ביחודא שלים
 בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים לקיים מצות עשה לישב
 בסוכה כמו שצונו ה' אלהינו בתורתו הקדושה בסוכות
 תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות: למען
 ידעו דרתיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא
 אותם מארץ מצרים. לתקן את שרשה במקום עליון לעשות
 כוונת יוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהרמי או"א שיהא
 עתה עת רצון להיות עולה מצוה זו לפניך. ויהי נועם וגו'.

עולו אושפיון עלאין קדישין. עולו אַבְהֵן עלאין
 קדישין למיתב בצלא דמְהִימְנוּתָא עלאָה
 בצלא דקודשא בריך הוא:

פ"א' ליעול אברהם רחימא אבא קדישא וליעול עמיה יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד:

פ"ב' עולו וכו'. ליעול יצחק עקידא אבא קדישא וליעול עמיה אברהם יעקב משה ואהרן יוסף ודוד:

פ"ג' עולו וכו'. ליעול יעקב שלימא אבא קדישא וליעול עמיה אברהם יצחק משה ואהרן יוסף ודוד:

פ"ד' עולו וכו'. ליעול משה רעיא מהימנא וליעול עמיה אברהם יצחק ויעקב אהרן יוסף ודוד:

פ"ה' עולו וכו'. ליעול אהרן כהנא רבא קדישא וליעול עמיה אברהם יצחק ויעקב משה יוסף ודוד:

פ"ו' עולו וכו'. ליעול יוסף צדיקא וליעול עמיה אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ודוד:

פ"ז' עולו וכו'. ליעול דוד מלכא משיחא וליעול עמיה אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ויוסף:

בַּסְּבוֹת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים. תִּיבוּ אוֹשְׁפְזִין עֲלֵאן קְדִישִׁין. תִּיבוּ אֲבֵהֶן עֲלֵאִין קְדִישִׁין לְמִיתָב

בְּצֵלָא דְמַהֲיָמְנוּתָא עֲלֵאָה בְּצֵלָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא: וּבְפֵאָה חוּלְקָנָא וּבְפֵאָה חוּלְקֵהוּן דְיִשְׂרָאֵל דְכְּתִיב בִּי חֶלֶק

יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶקֶל גִּחְלָתוֹ:

אחיכ ישב בסוכה ויאמר (מלשון חכמים חי"ב)

ליל א' ואברהם זקן בא בימים וה' בירך את אברהם בכל: (פ"א)

ליל ב' יזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו ה': (פ"ב)

סדר שבעה אושפיון

קא

ליל ג' מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל: (ז"פ)
ליל ד' תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: (ג"פ) והאיש
משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: (פ"ב)
ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה'
פנים אל פנים: (ג"פ)

ליל ה' וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם:
יברכך ה' וישמרך: יאר ה' פניו אליך ויחנך:
ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם: (ג"פ)

ליל ו' ויצבור יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל
לספור כי אין מספר: (ג"פ) בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי שור: (ג"פ) וליוסף אמר
מבורכת ה' ארצו ממגד שמים ממל ומתהום רוכצת
תחת: וממגד תבואות שמש וממגד גרש ירחים:
ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ
ומלואה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו: (ג"פ)

ליל ז' והי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו: (פ"ב) מגדול
ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו
עד עולם: (ג"פ)

קידוש לשלש רגלים

אין מקדשין עד שיהיה לילה ודאי, דהיינו כיו דקים אחרי שקיעת
החמה, חוץ משני לילות האחרונים של פסח וליל ב' של שבועות.
אם הל בשבת או מזמור לדוד ה' רועי וגו' ואח"כ או'

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי

קידוש לשלש רגלים

קב

מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל-מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
מִכָּל-מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואם חל בחול מתחילין מכאן

אֵלֹהִי מוֹעֲדֵי יְהוָה^{יאהדונהי} יְהוָה אֵלֹהֵינוּ מִקְרָא
קֹדֶשׁ. אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם

בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מֹעֲדֵי
יְהוָה^{יאהדונהי} אֵל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

סְבִרֵי מִרְגָּן. (ועונין לחיים)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֵלֵהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָהֵנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוּמָמָנוּ

מִכָּל לְשׁוֹן. וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה^{יאהדונהי} אֵלֵהֵנוּ בְּאַהֲבָה

(בשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה
 חגים וזמנים לששון. ואת יום
 (בשבת השבת הזה. ואת יום)

בסוכות חג הסוכות הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן שמחתנו:
 בש"ע שמיני חג עצרת הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן שמחתנו:
 בפסח חג המצות הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן תרותנו:
 בשבועות חג השבועות הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן מתן תורתנו:

באהבה מקרא קדש. ובר ליציאת
 מצרים. כי בנו בחרת ואותנו
 קדשת מכל העמים (בשבת ושבטות ו)
 מועדי קדשך (בשבת באהבה וברצון)
 בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך

אֶתְּהָ יְהוָה יִהְיֶה ^{יאהדונהי} מְקַדְּשׁ (בשבת השַׁבָּת וְ)

יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

אם חל במוצאי שבת אומר

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה.

בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלָּתָהּ. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי

הַמַּעֲשֵׂה הַקֹּדֶשֶׁת וְהַבְּדִלָּתָהּ. וְהַקֹּדֶשֶׁת אֵת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ: בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

בליל ב' של סכות יברך לישוב בסוכה אחר שהחיינו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

קדוש לשלש רגלים

קה

בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֶּכֶה :

בשני לילות יומט האחרון של פסח אין אומרים שהחינו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵלֵינוּ יֵאָחֲזֵנוּ אֱלֹהֵינוּ

מִלֶּךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֵינוּ וְקִיָּמָנוּ

וְהַנִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

אח"כ יטול ידיו מיד ויברך על נטילת ידים ויאמר

עיני כל אלך ישברו ואתה נותן להם את אכלם

בעתו: פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון:

ברוך מקדש (השבת ו) ישראל והומנים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵלֵינוּ יֵאָחֲזֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם

הַמוֹצֵיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ :

יבצע וליכול ולחדי, ואח"כ יטול ידיו ויברך ברכת המזון.

סדר ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵלֵינוּ יֵאָחֲזֵנוּ אֱלֹהֵינוּ

מִלֶּךְ הָעוֹלָם הָאֵל תֵּן אוֹתָנוּ

וְאֵת הָעוֹלָם כְּלָו בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד

בְּרִיּוֹחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נֵתֵן לָחֶם

לְכֹל בְּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: וּבְטוֹבוֹ
 הַגָּדוֹל תִּמְיֹד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר
 לָנוּ מִזֶּזֶן תִּמְיֹד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
 אֵל זֶן וּמִפְרִיָם לֵכֵל וְשִׂחָנוּ עֲרוֹךְ
 לֵכֵל. וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמִזֶּזֶן לֵכֵל-
 בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב
 חֲסָדָיו בְּאִמּוֹר. פּוֹתַח אֶת יָדָהּ.

(ר"ת פא"ר שהוא מספר ואהרונה"י ומספר סא"ל, וס"ת חת"ד)

וּמִשְׁבִּיעַ (כמספר חת"ד) לְכֹל חַי רִצּוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְאֵדְנִי יֵאֱהָרֹנְהִי תִזְוֹן אֶת הַכֹּל:

גוֹדֵה לֶךְ יְיָ וְאֵדְנִי יֵאֱהָרֹנְהִי אֶל הַיָּנוּ עַל

שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ

חֲמֻדָה טוֹבָה וּרְחֻבָה בְּרִית וְתוֹרָה

חַיִּים וּמִזֶּזֶן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ

מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים.

וְעַל בְּרִיתְךָ שְׁחַתְמֶתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ.
 וְעַל תּוֹרַתְךָ שְׁלַמְדָתָנוּ. וְעַל חֻקֵּי
 רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן
 שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרְנִים אוֹתָנוּ:

(ו) וְעַל הַכֹּל יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּבָהּ} וְאֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ
 בְּאִמּוֹר וְאֶכְלֶתָּ וְשָׂבַעְתָּ. וּבִבְרַכְתָּ
 אֶת יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּבָהּ} אֵל הַיָּהּ עַל-הָאָרֶץ
 הַשּׂוֹבֶה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּבָהּ} עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן:
 רַחֵם יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּבָהּ} אֵלֵינוּ עַלֵינוּ
 וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 וְעַל הַיִּכְלָךְ. וְעַל מְעוֹנְךָ. וְעַל דְּבִירְךָ.
 וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּבְרָא

שִׁמְךָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ רַעֲנוּ זִינְנוּ.
 פְּרַנְסֵנוּ. כִּלְכִּלְנוּ. הִרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ
 מִהָרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנֹאֵל תִּצְרִיכֵנוּ
 יְהוָה ^{יֵאֱחָזְנֵהּ} אֱלֹהֵינוּ לְיַדֵּי מַתָּנוֹת
 בְּשָׂר וָדָם. וְלֹא לְיַדֵּי הַלְּוָאֲתָם. אֵלֶּא
 לְיַדֵּי הַמְּלָאָה וְהַרְחֲבָהּ. הַעֲשִׂיָּהּ
 וְהַפְתִּיחָהּ. יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יִבּוֹשׂ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם
 הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ
 תִּחְזִירָנָה לְמַקְוֵמָהּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים

רָצָה וְתַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה ^{יֵאֱחָזְנֵהּ} אֱלֹהֵינוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי.
 הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל
 וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ. נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִנּוּחַ בּוֹ
 וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאֵל תְּהִי

צָרָה וַיִּגְוֶן בַּיּוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנַחֲמַת
 צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל
 הַנַּחֲמוֹת. וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ חֲרֵפֵן
 בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל
 תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצָּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד. כִּי
 אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

בליל א' של פסח ושל סכות אם שכח לומר יעלה ויבא חוזר לראש.
 אֵל הֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא
 וַיִּגַּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
 וַיִּפְקַד וַיִּזְכֵּר וַזְכָּרְנוּ וַזְכָּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
 זְכוֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וַזְכָּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן
 דָּוִד עַבְדְּךָ. וַזְכָּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה. לְחַן לְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בַּיּוֹם

בסוכות חג הסוכות בש"ע שמיני חג עצרת
 בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות

הַיּוֹם בַּיּוֹם (כִּי י"ט טוֹב) מְקַרָּא קוֹדֵשׁ הַזֶּה.

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וּזְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים.
 בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל
 וּרְחָם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ.
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ: כָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹי בִלְחַשׁ אָמֵן:

כָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבֵינוּ
 מְלַכְנוּ אֲדִירְנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
 קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
 יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל
 שֶׁבְּכָל־יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ.
 הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִטֵּיב לָנוּ. הוּא

גִּמְלָנוּ. הוּא גוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמְלָנוּ.
לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָחָה
וְכָל-טוֹב. יַעֲנוּ אַמֵּן. הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּנוֹ לְדוֹר הַדּוֹרִים: הַרְחֵמְנוּ הוּא קָרַן
לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִתְפָּאֵר
בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים: הַרְחֵמְנוּ הוּא
יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְבוּזִי (בְּהַתֵּר
וְלֹא בְאִסּוּר) בְּנִחַת וְלֹא בְצַעַר: הַרְחֵמְנוּ
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא
יִשְׁלַח בְּרָכָה רַחֲמָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא יַצְלִיחַ
אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁבֹּר
עוֹל גְּלוֹת מִהַרָּה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵינוּ לְיָבוֹשׁ הַרְחֵמֵנוּ הַרְחֵמֵנוּ הַרְחֵמֵנוּ
 לְאֶרְצֵנוּ הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵנוּ יִרְפּוּ אֲנִי וְרַפּוּ אֶת
 שְׁלֵמָה. רַפּוּ אֶת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּ אֶת
 הַגּוּף: הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵנוּ יִפְתַּח לָנוּ אֶת
 יְדוֹ הַרְחֵבָה: הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵנוּ יִבְרַךְ
 כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
 כָּמוֹ שְׁנַת בְּרָכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְחָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ
 אֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן
 יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ
 הוֹאֵלֵנוּ יִפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמוֹ:
 בִּשְׁבַת הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבַת וּמְנוּחָה
 לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

בירושלם הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:
 בִּסְכוּת הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵנוּ לְיֹשֵׁב בְּסִבַּת עוֹרוֹ שֶׁל לְוִי:
 הַרְחֵמֵנוּ הוֹאֵלֵנוּ שְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע קְדֻשָּׁה וּמְהִרָה מִשְׁכָּעָה
 אִישׁ שִׁוּיוֹ עַל אֵין קְדֻשָּׁתוֹ. וְכֹתֵם תְּהִי מִגֵּן וְצַנָּה עָלֵינוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ
 בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה יְרֵאתוֹ עַל
 פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחַטָּא. וַיְהִיו כָּל־
 מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם :

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְחַיֵּנוּ וַיַּזְכֵּנוּ וַיַּקְרֵבֵנוּ
 לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבִנְיַן בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וּלְתֵי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדוֹל
 יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ
 לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
 וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה ^{יֵאָדְוָה} לֹא יִחְסְרוּ
 כָּל־טוֹב: גַּעַר הָיִיתִי גַם־זָקַנְתִּי
 וְלֹא־רָאִיתִי צָדִיק נֶעְצָב. וְזָרְעוּ
 מִבֶּקֶשׁ־לֶחֶם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְּוָה.
 וְזָרְעוּ לְבָרָכָה: מִה־שָּׂאֵב־לָנוּ יִהְיֶה
 לְשִׁבְעָה. וּמִה־שָּׂשְׂתֵינוּ יִהְיֶה

לְרַפּוּאָה. וּמֵה־שְׁהוֹתֵרְנוּ יְהִי־הָיָה
 לְבָרְכָה בְּדִכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם
 וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ בְּדַבַּר יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְוֵנָהּ
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְוֵנָהּ. עוֹשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בַּיהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְוֵנָהּ. וְהָיָה יְהוָה וְאֵדְנִי
 מִבְּטָחוֹ: יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְוֵנָהּ עוֹז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן. יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְוֵנָהּ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ברכת מעין שלש

האוכל כזית (29 גרם) פת הבאה בכסנין כגון עוגות וכיוצא,
 או מחמשת מיני פירות והם זיתים, תמרים, ענבים, תאנים,
 ורמונים, וכן השוטה רביעית (87 גרם) יין בבת אחת מברך בסוף
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

ברכת מעין שלש

קטו

על פירות מז' מינים או'	אם שתה יין יאמר	אם אכל מזוגות יאמר
על העץ ועל פרי העץ	על הגפן ועל פרי הגפן	על המחיה ועל הפלפלה

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה
 ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול
 מפרה ולשבוע משובה. רחם יהוה אלהינו
 אלהינו עלינו ועל ישראל עמו ועל ירושלים
 עירו. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל
 מזבחך. ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר
 הקודש במהרה בימינו. והעלנו לתוכה.
 ושמחנו בבנינה ונברכה עליה
 בקדשה ובטהרה.

בשבת ורצה והתליצנו ביום השבת הזה.

ביום טוב ובחגה"מ ושמחנו ביום

בשבעות	בפסח	בש"ע	בסכות
חג השבועות	חג המצות	חג עצרת	חג הסוכות

הזה. ביום (כיו"ט או טוב) מקרא קדש הזה.

כי אתה טוב ומטיב לכל ונוודה לך

יהוואדני יאהדונהי אלהינו על הארץ ועל

המחיה ועל הכלכלה.	פרי הגפן.	הפירות.
על של ארץ ישראל או'	על של א"י או'	על של א"י או'
מחיתה ועל כלכלתה.	פרי גפנה.	פירותיה.

ברוך אתה יהוואדני יאהדונהי על הארץ ועל

המחיה ועל הכלכלה;	פרי הגפן;	הפירות:
על של ארץ ישראל או'	על של א"י או'	על של א"י או'
מחיתה ועל כלכלתה:	פרי גפנה:	פירותיה:

סדר קידוש היום

אם חל בשבת או' מזמור לדוד ה' רועי וגו' (דף צד) ואח"כ או'
 אס-תשיב משבת רגלך עשות חפציה ביום קדשי.
 וקראת לשבת ענג לקדוש יהוואדני יאהדונהי מכבוד.
 וכבודתו מעשות דרכיה ממצוא חפציה ודבר דבר:
 או' תתענג על יהוואדני יאהדונהי והרפכתיה על כמתי
 ארץ והאכלתיה גחלת יעקב אביה כי פי יהוואדני דבר:
 ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם. כי ששת ימים עשה יהוואדני יאהדונהי
 את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

קידוש היום

ק"ז

ואם חל בחול מתחילין מכאן

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה יִהְיוּ אֵלֵינוּ ^{יאהדונהי} מְקַרְאֵי
 קָדֵשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם
 בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מוֹעֲדֵי
 יְהוָה ^{יאהדונהי} אֵל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ויש מוסיפים פסוקים אלה

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל-זְכוּרָךְ
 אֶת-פָּנָי | יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֶיךָ
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
 הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת-
 פָּנָי יְהוָה ^{יאהדונהי} רִיקָם: אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ
 בְּבִרְפֵת יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ:
 כַּשֶּׁבַת עַל-כֵּן בִּירֵךְ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדְּשֶׁהוּ:

סְבָרֵי מִרְנָן. (ועונין לחיים)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הַעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַנֶּפֶן:

ובחג הסוכות מברך ליושב בסוכה

יטול ידיו מיד ויברך המוציא וליכול ולחדי ויברך ברכת המזון.

פזמונים לחג הסוכות

סימן אני משה חזק

סָפָה וְלוּלָב לְעַם סִגְלָה. יַחַד יְרוּנוּ יִשְׂאוּ תְהִלָּה:
 אֵל מִמְצָרִים נִאֲלָנוּ. דְּבָרוֹת קָדְשׁוֹ הִשְׁמִיעֵנוּ.
 עֲנֵנִי כְבוֹד הַקִּיּוֹפֵנוּ. לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִשָּׁה וּמַעֲלָה:
 נוֹעַם דְּרָכָיו לָנוּ הוֹדִיעַ. מִזֵּיו הִדְרָו לָנוּ הוֹפִיעַ. דַּעַת
 יוֹם לַיּוֹם אוֹמֵר יִבִיעַ. דַּעַת יַחְוָה לַיְלָה לְלַיְלָה:
 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּצֵל סֶכְתוֹ. יִסְתַּוְּפֶה יַחֲסֶה תַּחַת
 אֶבְרָתוֹ. הַשֵּׁם בְּכַתְּבוֹ וּבְקִרְיָאתוֹ. בְּמִסְפָּר
 סוּפָה מִסְפָּרוֹ עָלָה:

סוכה

מָה עֲצַמוֹ רָוִי לוּלָב וּמִיָּנוּ. וְלִי מַה יִּקְרוּ מָאד
 עֲנִיָּנוּ. אֲשֶׁרֵי מְהוּר לֵב הַשָּׁם רַעִיוֹנָיו. לְסוּד
 מִצְּוֹתוֹ הַמְעֲלָה:

סוכה

שֵׁם בֶּן אַרְבַּע בְּלוּלָב חוּנְדָה. בְּמַלְוֵי הַהַיִּין
 בְּפִרְטָיו תִּמְנָה. נוֹכַח הַלוּלָב לְשִׁדְרָה תִּפְנָה.
 סְבִיבָיו מִיָּנוּ גוֹרֵן עֲנוּלָה:

סוכה

הַתְּדָם רוּמֵנוּ לְשִׁלְשָׁה אֲבוֹת. מִשָּׁה אֶהְרֵן בְּדֵי עֲרֵבוֹת.
 יוֹסֵף לְלוּלָב חֲמֻדַּת לְבָבוֹת. דָּוִד לְאַתְרוֹג
 כְּלָה כְּלוּלָה:

סוכה

פזמונים לסוכות

קיש

חזתם תעודה מתיר לְבָנָה. וְבָד טוב תזכור לְעַם
לְךָ. קנרא ומיחל לישועתך. ותקדש שמך
בְּפִינוּ סְלָה:

סוכה

לפסח

סימן משה חוסן חזק

מֶלֶךְ נוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. אֵל גִּעְרָן בְּסוּד קְדוּשִׁים. וְלֹאִין
אוֹנִים עֲצָמָה יִרְבֶּה. מִחֲנוּק רַפְיוֹן יְדֵי רָשִׁים.
כִּי הוֹצִיא בְּחֹדֶשׁ אָבִיב. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמוּשִׁים.
הוֹדוּ לְאֵל כִּי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים:

שְׁמוֹ יַחֲדָיו נְרוֹמָמָה. עָלֵי נֶגְבַל וְעָלֵי עֲשׂוֹר. כִּי זָכַר
אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ. וַיּוֹצִיא עַמּוֹ מִמִּצְרַיִם. וְהוּא צְנוּה
אֵלֵי עַמּוֹ. קָחוּ לְכֶם שֶׁה בְּעֲשׂוֹר. לְהוֹדִיעַ כִּי
הוּא יִשׂוֹר. עַל אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים: הוֹדוּ

הָעַם עֲשׂוּ אֶת פִּסְחֵיהֶם. בְּלִתֵּי פֶחַד מִמִּצְרַיִם. בְּשִׁירֵי
זְמִירָה וְתִהְיֶה. בְּשִׁלֹּשׁ כִּתוּת מִחֲנִיָּם. אֶקְלוּ
אוֹתוֹ עָלֵי מִצּוֹת. וּמְרוֹרִים בְּהַעֲרָבִים. בְּלִתֵּי
מִבְּשֵׁל בְּמַיִם. וְנָא כִּי אִם צְלִי אֲשִׁים: הוֹדוּ

חֹסֶן יֵשַׁע וְיִמֵּנוּ אֵל. הִרְאָה לְהוֹשִׁיעַ לָמוֹ. כִּי הִשְׁקִיף
מִמַּעַן קְדָשׁוֹ. הָעַם מִתְבוֹסֵס בְּדָמוֹ. דָּם פִּסְחֵי
וְדָם הַמִּיֻּלָּה. אֲזוּ עֵבֶר הוּא בְּעֲצָמוֹ. לְמִצְרַיִם
וְאֶת עַמּוֹ. הוֹצִיא מֵעֲבָדוֹת לְחִבָּשִׁים: הוֹדוּ

חֹזֶק חוֹשָׁה שְׁלַח זָרִים. לִבְנֵי אֲדוֹם וּפְיִלְגִישִׁים. שִׁימָם
כְּמֵהֶפְכַת עָרִים. עָרֵי אֲשׁוּרִים וּלְמֹשִׁים. וְתִכְנִיעַ
נְאוֹן זָרִים. וְשִׁלַּח לְעַם לֵךְ דוֹרְשִׁים. הָאֲדוֹן
אֲשֶׁר מִבְּקָשִׁים. בְּנִסְן רֹאשׁ הַחֹדְשִׁים: הוֹדוּ

סימן נסים

נְכוּן לְבוּ אִישׁ הוּא יָרָא. כָּל נְתִיבוֹ מִצּוֹת בּוֹרָא.
נֶאֱמַר בּוֹ כְּתוּב אֲשֶׁרֵי. כָּל חוֹסֵי בּוֹ אֲשֶׁרֵי שׁוֹמְרֵי:
הִרְאָה נֶסֶן. בְּיַרְבַּח נִסְן הָרֶם נֶסֶן. דֶּר מְעוֹנֵי
עִם קְרוֹשִׁים נֶאֱמָן אוֹרֵי. הַזֶּבַח קוֹנֵי:

סְלֵעֵי אַתָּה וּמִצְוֹתֵי. אֹו הָיִיתָ לְעוֹרְתֵי. לִי שִׁמְחָתָ
כִּישִׁיעָתִי. כַּבֵּץ עֵתָה אֶת גְּלוּתֵי: הִרְאָה נֶסֶן

יִדְדֵי שְׁלַח מִמָּרוֹם אֵל. קוֹם וְהִצַּלְח לְיִשְׂרָאֵל. טוֹב
וְסִלַּח וְשִׁלַּח גּוֹאֵל. יִרְכַּב יִצְלַח בְּעוֹז וָאֵל: הִרְאָה נֶסֶן

מַלְכֵי אֶרֶץ כָּל לְאוּמִים. שִׁיר בְּמֶרְץ לֵךְ גּוֹאֲמִים.
אֶת גֵּן פְּרִץ מֵהַר תְּמִים. יִגְדוֹר פְּרִץ יִקְבוּץ
עַמִּים: הִרְאָה נֶסֶן

לחג השבועות

סימן יצחק

יוֹם יוֹם אוֹדָה. לְאֵל אֲשֶׁר בָּחַר בְּנֵנוּ. מִן הָעַמִּים
לְסַגְלָה לּוֹ לְקַחְנֵנוּ. עַל הַר סִינַי אֶת תּוֹרַתוֹ
הִנְחִילָנוּ. עֲשֶׂרֶת דְּבָרוֹת קִדְשׁוֹ הַשְּׂמִיעָנוּ:

פּוֹמוֹנִים לַשְּׁבֻעוֹת
 קבא
 צָבָא מְרוֹם רְבוּתִים יִרְדּוּ עִמּוֹ. בְּעֵת אֲשֶׁר נִגְלָה
 לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ.
 בְּקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד יַעֲנֶנּוּ:
 חָרַד וְרָמַז הַר סִינַי עֵת בִּיאָתוֹ. לְהַנְחִיל דָּת לְיִשְׂרָאֵל
 סְגָלָתוֹ. עַל יַד מֹשֶׁה עֶבֶד אֵל נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
 וְשֵׁם עֵין בְּעֵין רְאָתָהּ עֵינֵינוּ:
 קְדוֹשׁ בָּאֵז תִּגְלָה מַלְכוּתָךְ עָלַי. לְמַקְדְּשֵׁי שׁוֹבָה
 וְשִׁכּוֹן תִּתְּנֵה אֱהָלֵי. וְלִי הַפֶּה שְׁלוֹם בְּמִי נִקְרַ
 אוֹלֵי. וְעֵינֵינוּ יִרְאוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ:

מנחה לשלש רגלים

מתחילים למנצח על הגתית (דף י"ד), פרשת התמיד, פסום הקטורת
 ואשרי יושבי ביתך ואח"כ אומרים

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹיָא וְלִשְׁבִי פִשְׁעֵ בִיעֶקֶב
 נְאֻם יְהוָה אֱדַבְרֵי ^{אֶהְדוּנְהִי}: וְאֲנִי זֹאת
 בְּרִיתִי אִוְתָם אֶמַר יְהוָה אֱדַבְרֵי ^{אֶהְדוּנְהִי} רִיחֵי
 אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי
 בְּפִיךָ לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ
 וּמִפִּי זִרְעֶךָ זִרְעֶךָ אֶמַר יְהוָה אֱדַבְרֵי ^{אֶהְדוּנְהִי}

מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה
אֶל-זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ אֶתְּ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְהוָה ^{יאהדונהי} וְאֵדְבִיר ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן-דִּין וְאָמְרִין.
קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
שְׁכִינְתֵּיהּ. קְדִישׁ עַל-אַרְעָא עוֹבַד
נְבוֹרְתֵיהּ. קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי
עֲלִמְיָא. יְהוָה ^{יאהדונהי} וְאֵדְבִיר ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת מְלֵא
כָּל-אַרְעָא זִיו יְקָרִיָּה: וְתִשְׁאַנְי רִיחַ
וְאִשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעֲשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְהוָה ^{יאהדונהי} וְאֵדְבִיר ^{יאהדונהי} מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטַלְתְּנִי
רוּחָא. וְשִׁמְעִית בְּתַרִּי קַל זִיעַ שְׁגִיָּא
דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא
דִּיהוָה ^{יאהדונהי} וְאֵדְבִיר ^{יאהדונהי} מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ:

יְהוָה וְאֵדְבִי ^{יֵאֱחָדְוֵנְהִי} | וּמִלֶּךְ לְעֵלָם וְעַד:
 יְהוָה וְאֵדְבִי ^{יֵאֱחָדְוֵנְהִי} מַלְכוּתֵיָהּ קָאִים לְעֵלָם
 וּלְעֵלְמֵי עֲלָמֵיָא: יְהוָה וְאֵדְבִי ^{יֵאֱחָדְוֵנְהִי} אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁמֶרְהָ זֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרַח מִחֲשֻׁבוֹת
 לִבְבַּ עַמֶּךָ. וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ:
 וְהוּא רַחוּם וְיִכַפֵּר עֵוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית
 וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא־יַעִיר כָּל־
 חַמְתּוֹ: כִּי־אֶתָּה אֱדַנִּי טוֹב וְסִלַּח.
 וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קַרְאֵיךָ: צְדָקָתְךָ צְדָק
 לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת
 לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר־
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִיְמֵי קַדְשׁ: בְּרוּךְ
 אֱדַנִּי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 סֵלָה: יְהוָה וְאֵדְבִי ^{יֵאֱחָדְוֵנְהִי} צְבָאוֹת עֲמָנוּ.

מִשְׁנֵב־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צָבָאֵת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּמִתַּח כָּךְ:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ

בְּיוֹם־קָרְאָנוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁפָרְאָנוּ לְכְבוֹדוֹ
 וְהַבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים וּנְתַן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נְטֹעַ בְּתוֹכֵנוּ.
 הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וַיְשִׁים
 בְּלִבֵּנוּ אֶת־הַבְּתוּ וַיִּרְאֵנוּ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם. לֹא נִיַּעַ
 לָרִיק וְלֹא נִלְדָּ לַכְּהָלָה. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכָּה וְנַחֲיָה וְנִירָשׁ
 טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

מנחה לשלש רגלים

קכה

לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִלֹם יְהוָה אֱדַנִּי
יאהרונה יֵאֱהוּ לְעוֹלָם אֱדַךְ: יְהוָה אֱדַנִּי יאהרונה
חֲפִץ לְמַעַן צְדָקוֹ. יִגְדִיל תּוֹרָה
וַיִּאֲדִיר: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.
כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דוֹר שֵׁיךָ יְהוָה אֱדַנִּי יאהרונה:
יְהוָה אֱדַנִּי יאהרונה אֲדַלִּינוּ מִה-אֲדִיר שְׁמֶךָ
בְּכָל-הָאָרֶץ: חֲזַקוּ וַיֵּאֱמִין לְבַבְכֶם.
כָּל-הַמִּיַּחֲלִים לִי יְהוָה אֱדַנִּי יאהרונה: תִּכְוֹן תִּפְלֵת יוֹכוֹ

אם חל בשבת או' חצי קדיש, ומרציאין ס'ת ואו' ואני תפלתי
וגו' וברוך שמה, וקורין ג' גברי בפרשת השבוע, ומחזירין
הס'ת למקומו ואו'

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה אֱדַנִּי
יאהרונה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלוּיִן: לְהַגִּיד בְּכָקֹר חַסְדֶּךָ.
וַיִּמְנַתֶּךָ בְּלִילוֹת: עַל-יְעֹשׂוֹר וְעַל-נֶבֶל. עָלַי הַגִּיוֹן
בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה אֱדַנִּי יאהרונה בְּכַעֲלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי
יְדֶךָ אֲרַנֶּן: מִהֲגִדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱדַנִּי יאהרונה. מֵאֵד
עַמִּי מִחֻשְׁבְּתֶיךָ: אִישׁ-כַּעַר לֹא יָדַע. וּכְסִיל לֹא-רָבִין
אֲתִדְאֵת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים וּבְמוֹ-עֵשֶׂב וַיִּצְיֹנוּ כָּל-פְּעָלֵי

אָזְנוֹ. לְהִשְׁמָדֵם עַד־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאֱהוּדוּנְהִי: כִּי הִנֵּה אֵיכָבֶד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדוּנְהִי כִּי־הִנֵּה אֵיכָבֶד
 יֵאֱבֹדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל־פְּעָלֵי אָזְנוֹ: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנָיו.
 בְּלַתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעְנָן: וְתַבַּט עֵינַי בְּשִׁנְרֵי בְקָמִים עָלַי
 מִרְעִים תִּשְׁמַעֲנָה אָזְנִי: צַדִּיק בְּתַמָּר יִפְרַח. כְּאֶרֶב בְּלִכְנוֹן
 יִשְׁנֶה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדוּנְהִי. בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה. יְדֹשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ:
 לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדוּנְהִי. צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה כּוֹ:

כִּי לָקַח מוֹב נְתַתִּי לָכֶם. תוֹרַתִּי אֶל־תִּעְזוּבוּ:

תִּכְוֹן תִּפְלְתִי קַמְרַת לְפָנֶיךָ. מִשְׁאֵת בְּפִי
 מִנְחַת־עָרֵב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי
 מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי. כִּי־אֵלֶיךָ אֶת־פִּלֵּל: וְאוֹ חֲצֵי קִדִּישׁ

אֲדַנִּי יִפְסִיק שְׁפָתַי תִּפְתַּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדוּנְהִי (יא) אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם.

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן.

גוֹמֵל חֲסָדִים מוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל

מנחה לשלש רגלים

קבו

וְזָכַר חֲסֵדֵי אֲבוֹת. וּמָבִיא גֹאֲלֵךְ
 לְבָנָי בְּנִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגִּן: (בתיבת מגן
 יכיון שהוא מספר ג"פ אל) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאָדָוּנָהי (הד) מַגִּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנָי (ר"ת אנלא) מְחַיֶּה
 מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מוֹרִיד הַטַּל.

בש"ע או' משיב הרוח ומוריד הגשם
 מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר
 אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.
 מִי כְמוֹד בְּעַל יִבְטֵא הֵיטֵב אֶת הַעִיֹן גְּבוּרֹת
 וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
 וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאָמֵן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי ^{יאהדונהי} מִחַיֵּיהַ הַמֵּתִים:

בחורת העמידה הש"צ אומר

נִקְדִישׁךָ וְנִעְרִיצְךָ. כְּנוֹעַם שֵׁים סוּד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ
 הַמְשַׁלְשִׁים לְךָ קֹדֶשָׁה. וּבִן כְּתוּב
 עַל יַד גְּבִיָּאךָ. וּמְרָא וְהָ אֵל וְהָ וְאָמַר קְדוּשָׁן
 קְדוּשָׁה. קְדוּשָׁה. יְהוֹאֲדֵנִי ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת. מְלֹא
 כְּלֵי חַאֲרֵץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוֹאֲדֵנִי ^{יאהדונהי} מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי
 קְדוּשָׁךְ כְּחוֹב לְאֹמַר. יְמִלְךָ יְהוֹאֲדֵנִי ^{יאהדונהי}
 לְעוֹלָם אֱלֹתֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
 אַתָּה קְדוּשָׁה וְשִׁמְךָ קְדוּשָׁה. וּקְדוּשִׁים
 בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי ^{יאהדונהי} הָאֵל הַקְדוּשָׁה:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ
 אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ
 מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.

מנחה לשלש רגלים

קכט

וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְתֵן לָנוּ יְהוָה וְאֵדְנֵינוּ ^{יֵאֱדוּנֵנוּ} וְיֵאֱהִינּוּ בְּאַהֲבָה
(בשבת שבתות למנוחה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֶת יוֹם

(בשבת השבת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם)

חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתָנוּ:

בסוכות

שְׂמִינֵי חַג עֲצֵרֶת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתָנוּ:

בש"ע

חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתָנוּ:

בפסח

בשבת וחול המועד במקום אתה בחרתנו אומרים

אֶתְּהָ אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְעִמְךָ בְּיִשְׂרָאֵל
גּוֹי אֶחָד בְּאַרְץ. תִּפְאָרֶת גְּדֹלָה
וְעִמְּרֵת יִשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וְקֹדֶשׁה לְעִמְךָ
נִתְּתָ. אֲבָרְהֵם יִגַּל. יִצְחָק יִרְגֵן. יַעֲקֹב וּבְנָיו

(ט מוֹעֲדִים)

בשבועות חג השבועות הזה. ואת יום טוב
מקרא קדש הזה. זמן מתן תורתנו:
באהבה מקרא קדש. זכר ליציאת
מצרים:

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֵא וַיְנַיֵּעַ
וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד
וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. זְכוּרֹן
יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עַבְדְּךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם כְּיוֹם

(בשבת השקבת הזה. וביום)

לשבת וחיה"מ

יְנוּחוּ בו. מְנוּחַת אֲהָבָה וְנִדְבָה. מְנוּחַת אֶמֶת
וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְּׁקֵט וּבִטָּח.
מְנוּחַת שְׁלֵמָה שְׁאַתָּה הוּא רוֹצֵה בָּה.
יִפְרֹוּ בְּנֶיךָ וַיִּדְעוּ כִּי מֵאַתָּךְ הוּא מְנוּחָתָם.

מנחה לשלש רגלים

קלא

בסוכות חג הספות בש"ע שמיני חג עצרת

בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות

הזה. ביום טוב מקרא קדש הזה.

לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו

יהוה אלהינו ^{יאהדונה} אלהינו בו לטובה.

ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו

לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים

חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו

והושיענו כי אלהינו. כי אל

מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יהוה אלהינו ^{יאהדונה} אלהינו את

ברכת מועדיך לחיים

לשבת וחוד"מ

ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו.

קדישנו במצותך. שים חלקנו

מנחה לשלש רגלים קלב

בְּשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. כִּן תְּבָרְכֵנוּ סְלָה:
(בשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו)
קָדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. שִׁים חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ.
שִׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וּמַהֲרֵ לָבֵנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
(בשבת באהבה וברצון) בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן (בשבת שבתות ו) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ.

לשבת וחוה"מ

בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ. שִׂמַח נַפְשֵׁנוּ
בִישׁוּעָתְךָ. וּמַהֲרֵ לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שִׁבְתוֹת קָדְשֶׁךָ. וַיְנַחֲנוּ בְּסֶפֶל יִשְׂרָאֵל
מִקָּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
(בשבת) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִקָּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת:

ואו' רצה ה' וכי' ויעלה ויבא (דף לה) וגומר העמידה.

מנחה לשלש רגלים

קלג

וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שְׁמֹךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי}
מִקִּדְשֵׁי ^(בשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:

רִצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה. וְהָשִׁב
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֵשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִתְּרָה בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִץ בָּנוּ
וְתִרְצֵנוּ וְתִתְחַוֶּינָה עֵינֵינוּ
בְּשׂוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְּחַזֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי (ב)} אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרְנוּ צוּר
 חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדֹר
 וָדֹר נוֹדֶה לָּךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָּךְ. וְעַל-נַפְשֵׁיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל-נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שֶׁבְּכָל-עֵת. עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם.
 הַטּוֹב כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם
 כִּי-לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 קִוִּינוּ לָּךְ :

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 תָמִיד שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה :
 וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל

יְשׁוּעַתֵּנוּ וְעִזְרַתֵּנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב׃
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} (הי) הַטּוֹב
 שְׂמֵךְ וְלֵךְ נְאֻה לְהוֹדוֹת* (יכוין ס"ת כה"ת):

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבִרְכֵנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ
 כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ
 נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֵלֵהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וּרְחֻמִּים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב כְּעֵינֶיךָ לְבִרְכֵנוּ
 וּלְבָרְךָ אֶת-כָּל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוֹב-עֵז וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִשְׁמְרֵנוּ ^{יאהדונהי} הַמְּבָרֵךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן׃
 יְהוֹי-לְרִצּוֹן | אֲמַר־פִּי וְהִגִּיזוּ לְבִי

לְפָנֶיךָ יְהוָה יִתְּנֵנוּ יֵאָדְוָנָהּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:
 אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מִרְעָה וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלֵי נַפְשִׁי
 תְּדוּם וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה.
 פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכֹל הַקָּמִים עָלַי
 לְרַעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל
 מַחְשְׁבוֹתָם עָשָׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ עָשָׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עָשָׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ
 עָשָׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ ^(ר' י' ש' י' י') הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי:

או' פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יְהוֹי-לְרַצוֹן אֱמַר־פִּי וְהִגִּיזוּן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה יִתְּנֵנוּ יֵאָדְוָנָהּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו

מנחה לשלש רגלים
קלו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְרַמְּנוּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתִתְחַלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלָמִים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד-
עוֹלָם: מִמְּזֶרֶחַ-שָׁמַיִם עַד-מְבוֹאוֹ. מִהַרְלֵל
שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה: רָם עַל-כָּל-גּוֹיִם וְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָהֲדוּנָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה
אֲרוֹנָנוּ. מִהַאֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:
וְאֹמַר הַשְּׁלִיחַ צְבוּר קָדִישׁ תְּתַקְבְּלֵנוּ.

אם חל בשבת מוסיפים

תְּלַלֵּיהָ אֲנֹדָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה בְּכָל-לִבְבֵנוּ.
בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדְהָ: גְדֹלִים מְעַשֵּׂי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה. דְּרוֹשִׁים לְכָל-חֲפָצֵיהֶם: הַיּוֹד-
וְהָדָר פָּעִלוּ. וְצַדִּיקְתּוֹ עֹמֶדֶת לְעַד: וְזָכַר
עֲשֵׂה לְנַפְלְאֵתוֹ. חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה:
טָרַף נָתַן לַיּוֹרָאִיו. יוֹזֵר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

קלח מנחה לשלש רגלים

בַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ. לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת
גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט. נֶאֱמָנִים
כָּל־פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם. עֲשׂוּיִם
בְּאֲמַת וַיִּשָּׂר: פְּדוּת | שְׁלַח לְעַמּוֹ צְוָה
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה^{יאהדונהי} שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל־
עֲשִׂיהֶם. תְּהַלְּתוּ עֲמֻדַת לְעַד:

בחג הסוכות, ובשמיני עצרת, ובשבועות אומרים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמִחַתִּי
בְּאֲמָרִים לִי בֵּית יְהוָה^{יאהדונהי}
גִּלְגָּל: עֲמֻדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ
בְּשַׁעֲרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
בְּעִיר שְׁחָבְרָה לָּהּ יַחְדָּו: שְׁשֵׁם עָלוּ
שְׁבָטִים שְׁבַט־יִיָּהּ עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}: כִּי שָׁמָּה
יִשְׁבּוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת לְבֵית

מנחה לשלש רגלים

קלט

קוֹדֶ: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשָׁלוֹ
 אֶהְיֶה: יְהִי-שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ שְׁוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן-אֲחִי וְרַעִי
 אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית-
 יְהוָה וְאֲדַבְּרָה יְאֵהוּבָהי אֶהְיֶנוּ אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ:

בפסח אומרים

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
 מַעַם לַעֲזוֹ: הֵיטָה יְהוּדָה
 לְקַדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁלוֹתָיו: הַיּוֹם
 רָאָה וַיָּגֵם הַיְרֵדָן יִסַּב לְאַחֹר:
 הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי-
 צֹאן: מֵהֶ-לֶּךָ הַיּוֹם כִּי תָנוּם הַיְרֵדָן
 תִּסַּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ
 כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי-צֹאן: מִלִּפְנֵי
 אֲדוֹן תְּהִלֵּי אֲרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי

יַעֲקֹב׃ הַהֶפְכִי הַצֹּר אֲנִים-מִים
חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ-מָוִם׃

ואומרים קדיש יהא שלמא וכו' ועלינו לשבח (ברך צו).

הקפות לשמחת התורה

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיה
בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ
לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיִם מְנַחֵג
יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לְתַקִּיף שְׂבָעָה הַקְּפוֹת
לְתִיבָה שְׂבָעָה הַסְּפָר תּוֹרָה וְלְהַרְבּוֹת
בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשׁוֹן בְּמִקּוֹם
עֲלִיוֹן. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂבַלְחַת הַקְּפוֹת אֱלוֹ
תַפּוּל חוֹמַת בְּרוּל הַמַּפְסֶקֶת בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ
וְנִהְיָה מְקַפִּים מִתּוֹרָה וּמִצּוֹת מִבֵּית וּמִחוּץ
וְנִדְבַק בְּךָ וּבְתוֹרָתֶךָ תָּמִיד אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ

הקפות לש"ת

קמא

וַיִּרְעוּ זֶרַענוּ. וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה
יָדָינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

בכל הקפה כשמקיפים אוי מזמור לדוד וגוי, הללויה וגוי
מזמור לדוד הכו לוי בגי אלים. הכו לוי כבוד ועו:
הכו לוי כבוד שמו. השתחוו לוי בהדרת קדש:
קול יי על המים אלה כבוד הרעים. יי על מים רבים:
קול יי בפת. קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים. וישבר יי
את ארזי הלבנון: וירקודם כמורעגל. לבנון ושרון כמו
בדראמים: קול יי חצב להבות אש: קול יי יחיל מדבר.
יחיל יי מדבר קדש: קול יי ויחולל אילות ויחשף יערות
ובהיקלו. בלו אמר כבוד: יי למבול ישוב. וישב יי
מלך לעולם: יי עו לעמו יתן. יי ויברך את עמו בשלום:
הללויה | הללו אל בקדשו. הללוהו ברקיע עו:
הללוהו בגבורתיו. הללוהו ברב גדלו:
הללוהו בתקע שופר. הללוהו בגבל וכנור: הללוהו
בתוף ומחול. הללוהו במננים ועגב: הללוהו בצל צל
שמע. הללוהו בצל צלי התרועעה: בל התשמח
תהלל יה הללויה:

אחרי כל הקפה קודם פי שמע ישראל יש נוהגים לומר פסוק זה
ימין יי רוממה. ימין יי עושה חיל.

אחר הקפה ראשונה אומרים

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יהוה אחד

יהוה אחד מלך יהוה אחד מלך

יהוה אחד ימלך לעולם ועד

יהוה אחד עלינו באשר

יחלנו לך קומה עזרתה לנו ופדנו

למען חסדך וחסד יהוה

ועד-עולם על-יראיו וצדקתו לבני בני-בנים

אנא בכת גדלת ימינך תתיר צרורה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אב

הבטמים שתהא חשוכה ומקפלת ורצינה

לפניך הקפה ראשונה שתקפנו לתיבה בשמחת

תורתך הרומזת לחסד באלו פוננו בכל הפנות

הראויות לבוין ואתה בטובך תרחם עלינו יהי חסדך

יי עלינו ותנפנו לעבדך ביראה ואהבה ותהיה אהבתך

תקועה בלבנו תמיד כל ימי חיינו ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא וככל מדה ומדה שתמדוד לנו נודה לך במאד מאד ותנפנו להשכיל להטיב ולגמול

הקפות לש"ת

קמג

חֶסֶד כָּכֵל כָּחֵנוּ בְּנוֹפְנוּ וּמְמוֹנְנוּ כְּלָב שְׁלֵם וַיְהִיו כָּל
מַעֲשֵׂינוּ לְשִׁמּוֹ וּלְזִכְרָה תְּאֵנָה נֶפֶשׁ. וְתַנְפְּנוּ לְהִתְרַחֵק
מִתְקַנָּא וְאַבְרָיִית וּכְעַם וּלְקִנּוֹת מִדּוֹת הַחֶסֶד בְּקִנְיָן
נְמוֹר. וְלִמְעַן תִּזְכְּרֶנּוּ הַקְדוּשָׁה הַנִּתְּנָה בְּיָמֶיךָ. וְלִמְעַן
אֲכַרְתֶּם אֶהְיֶיךָ אִישׁ הַחֶסֶד תִּמְלֵא מִשְׁאַלוֹת לִבְנוֹ
לְמוֹכֶה. וְיָבֵעַ לְעֵינַי הַכֹּל טוֹבָה וְחֶסֶד עִמָּנוּ: ר"ת חסד

חֶסְדֵי יְהוָה יֵאָהֳרֹה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדָר

וְדָר | אֹדִיעַ אֲמוֹנֶתְךָ בְּפִי: סְתֵרִי

וּמִגְנִי אֶתְּךָ לְדַבְרֶךָ יְחַלְתִּי: הֲרַכִּיךָ יְהוָה

יֵאָהֳרֹה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲמֶיךָ לְמִדְּנִי: יְהִיו

לְרִצּוֹן | אֲמַר־פִּי וְגו'

אחר הקפה שניה

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כ"פ

עוֹרָרָה אֶת־גְּבוּרַתְךָ וּלְכָה לִישַׁעַתָּה לָנוּ:

לָךְ זְרוּעַ עִם־גְּבוּרָה תִּעֲזֵי יָדְךָ תִּרְוֹם

יְמִינְךָ: עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ

יַעֲגֹהוּ מִשָּׁמַי קִדְשׁוֹ בְּגְבוּרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ:

קבל רנת. עמך שגבנו. מהרנו נזרא:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
 תשובה ומקבלת ורצויה לפניך תקפה הואת
 השנית הרוממות לגבורה כאלו כוננו בכל הפנות
 הראויות לבנין. ואתה בטובך תרחם עלינו ותזכנו
 להתגבר על יצרנו. ותזן בנו כח לכבוש תאוותינו
 הגופניות. ולמען יצחק עקדך נאור בגבורה עזרך
 את גבורתך ולכה לישועתה לנו. וכמו שפכש
 אכרדם אבינו את רחמי לעשות רצונך בלבב שלם
 כן יבקשו רחמיך את בעסקך ויגלו רחמיך על מדותיך
 ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים
 ותכנס לנו לפנינו משורת הדין. ובטובך הגדול ישוב
 חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך. ותבטל
 מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותגזור עלינו גזירות
 טובות כרוב רחמיך:

גם מזרים חשך עבך אל ימשלו בי או
 איתם ונקיתי מפשע רב: באברתו |
 יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
 אמתו: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה
 לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

עליהם ישראל אשר קד ארתפאר. ותנפנו לעסוק
 בתורתך הקדושה תורת אמת. ותנפנו לעבדך באמת
 ותהיה כל מגמתנו לבקש האמת. ותחננו למען דעת
 אמותות דיני התורה. ותנפנו להתרחק מהשקר והכזב
 וכל פנות שנפנה יהיו על דבר אמת. ובזכות תורת
 אמת וזכות יעקב אבינו החתום בתפארת מדת אמת
 וכתוב תתן אמת ליעקב. תעננו ותעשה בקשתנו
 ונקראה ירושלם עיר האמת. על בן בנות לך ייאלתנו
 לראות מהרה בתפארת עוֹד: ר"ת תפארת

תִּקְרַב רַגְלֵי לִפְנֵיךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} בְּדַבְרֶךָ
 הִבִּינֵנִי: פִּעְמֵי הַבֵּן בְּאִמְרֹתֶיךָ וְאֵל-
 תִּשְׁלַט־בִּי כָל-אֵוֹן: אֲשֶׁר־י אָדָם עֲזָרוּ בְךָ
 מִסְלוֹת בְּלִבָּבָם: רַחֲמֶיךָ רַבִּים | יְהוָה ^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי} כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינֵי: תְהַלֵּת יְהוָה ^{יאהדונהי}
 יִדְבָר־פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בֶּשֶׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי לְרִצּוֹן וְגוֹ

אחר הקפה רביעית

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֵלֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

הקפות לשית

קמו

יהוואדני ^{יאהרונהי} מלך יהוואדני ^{יאהרונהי} מלך

יהוואדני ^{יאהרונהי} ימלך לעלם ועד: כ"פ

יהוואדני אלהים צבאות השוכנו האר פניך
ונושעה: תודיעני ארח חיים שבע

שמחות את פניך נעימות בימיך נצח:

ברכם טהרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלם:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו א מלא

רחמים שפיהא תשובה ומקבלת ומרצה לפניך

הקפה הזאת הרביעית הרומות למדת נצח כאלו

פוננו בכל הפגרות הראויות לבנון. ואטה בטובה

תרחם עלינו ורחמיך הרבים אל יעובנו נצח סלה

ועד ונשמחה ונראה נעימות בימיך נצח. ותנבנו לכל

הבטחות ונחמות שהבטחתנו על ידי נביאיך הקדושים

וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם. ורתחוננו

ותאמננו לנצח ותנצח אויבינו ותסתום ותחתום פי

כל המקמרגים עלינו. ולמען זכות משה רעא מהימנא

הסתום במדת הנצח תאיר עינינו בתורתך ואחרי

מאותיך תרדוף נפשנו ותנאלנו גאלת עולם מגלות

החל הנה בזכות משה רעא מהימנא. ותבנה בית

המקדש במהרה בימינו וקול בן לוי תשוב על שירה

וּנְכַלָּה עִמּוֹ כְּנֹר נְעִים עִם נָבֵל לְנֹצֵחַ עַל מְלֹאכֶת
 בֵּית יְהוָה ^{יאחדונהי} יְהוָה ^{רית נצח}

נֹדַע בִּיהוֹרָה יְהוָה בִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ:
 צֶדֶק לְפָנָיו יִחַלֵּף וַיִּשֶׁם לְדָרֶךְ פְּעַמָּיו:
 חַנּוּנֵי אֲדָנִי כִּי־אֶלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: יְהוָה וְגוֹ'

אחר הקפה חמישית

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 יְהוָה ^{יאחדונהי} מֶלֶךְ יְהוָה ^{יאחדונהי} מֶלֶךְ
 יְהוָה ^{יאחדונהי} יְהוָה ^{יאחדונהי} מֶלֶךְ לְעֵלָם וְעַד: כ"פ

יְהוָה ^{יאחדונהי} אֲדָנֵינוּ מִה־אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּנַּח הַיּוֹדֶךְ עַל־הַשָּׁמַיִם:
 גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעַתְךָ תוֹד וְהַר תִּשׁוּה
 עָלָיו: חָסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב מוֹבָךְ. נִהַל עֲדַתְךָ:

יְהוָה רִצּוֹן מֶלֶךְ־פְּנִיָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא
 חֲשׂוּבָה וּמְקַבֵּלַת וְרִצּוּיָה לְפָנֶיךָ הַקְּפָה חֲמִישִׁית
 הַרְוֵמֹת לְהוֹד כְּאֵלוֹ כְּנֹנֵנוּ בְּכָל הַכְּבוֹד הַרְאוּיֹת לְכוּיִן.
 וְאַתָּה בְּמוֹבָךְ תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַזְכֵּנוּ לְכַבֵּד הַתּוֹרָה
 וְלוֹמְרֶיהָ וְלְחַזְוִק וְלְאַמֵּן בְּרַפִּים כּוֹשְׁלוֹת הַנִּי בְרַפִּי

הקפות לש"ת

קמט

דרכנו דשלהי ותוכנו שלא גלד בעצת רשעים ולא
נתנה מהלכי רביל. ולמען זכות אהרן קדוש יי החתום
במדת הוד למוכה תוכנו לרדוף שלום ולבקש שלום
ולשים שלום ולהרבות שלום בעולם ולמעבר עוברא
דאהרן. ותשים שלום בינינו ותברכנו לחיים טובים
ולשלום. וקא לציון גואל גדול כבודו בישועתך הוד
ותדר תשנה עליו במהרה בימינו: ר"ת הוד

השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
רגלנו: ויהי יהוה^{יאהדונהי} לנו למשגב
ואלהי לצור מחסי: דרך מצותיך ארוץ
כי תרחיב לבבי: יהיו לרצון וגו'

אחר הקפה ששית

שמע ישראל יהוה^{יאהדונהי} אלהינו יהוה^{יאהדונהי} אחד:
יהוה^{יאהדונהי} מלך יהוה^{יאהדונהי} מלך יהוה^{יאהדונהי} מלך
יהוה^{יאהדונהי} ימלך לעלם ועד: כ"פ
צדיק יהוה^{יאהדונהי} בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: יצאת לישע עמו
לישע את משיחך מחצת ראש

מבית רשע ערות יסוד ערצואר סלה:
 יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדשתך:

יהי רצון מלפניך ייְהוָה ויהווהו אלי ואלה אבותינו שתהא
 חשוכה ומקבלת ורצויה לפניך הקפה הששית
 הרומות ליסוד כאלו כוננו בכל הפנות הראויות
 לבנין. ותרחם עלינו ומצילנו מכל חטא ועון והרהורים
 רעים. ואתה כטובך הגדול תלקט אשר פורנו ותיחד
 אשר הפרדנו ותתקן אשר ענתנו ותוציא לאור כל
 הניצוצות של קדשה אשר נטמעו בין הקלפות חיל
 כלע ויקראנו מבטנו יורשנו א. ותופנו לשמור עצמנו
 ודרכינו מכל חטא ולא ימצא בנו ולא בורענו שום פגם
 ויהיה כל זרענו זרע קדש. ובזכות יוסף צדיקו החתום
 במדת היסוד תרחם עלינו אל שדי יסוד יסוד ציון
 תרוממנה קרנות צדיק. ובזכות יוסף יי שנית
 ידו וינאלנו גאלת עולם במהרה בימינו: ר"ת יסוד

ישא ברכה מאת יהוה אלהיך יאחזקיהו וצדקה
 מאלהי ישעו: סור מרע ועשה טוב
 ביקש שלום ורדפהו: והיה בעין שתול
 על פלגי מים אשר פריזו ויתן בעתו ועלהו

לֹא יבּוּל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: דְּרַבִּי
סְפָרְתִי וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנִי חֻקֶיךָ: יְהִי לְרִצּוֹן וְגו'

אחר הקפה שביעית

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי מֶלֶךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי יְמֶלֶךְ לְעֵלָם וְעַד: ב"פ

כִּי־אֵתָּה אֲדַנִּי טוֹב וְסֵלַח וְרַב־חֶסֶד לְכֹל־
קְרָאִיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים
וּמְמַשְׁלֶתְךָ בְּכֹל־דָּוָר וְדָר: לֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי
הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד
כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי
הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכֹל וְלְרֵאשׁ: שׁוֹעֲתָנוּ
קַבֵּל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוֹמוֹת:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אָבוֹתֵינוּ אֵל מְלֵא
רַחֲמִים שִׁמְעֵשָׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְתֵהָא חֲשׂוּבָה
וּמְקַבְּלַת וְרִצּוֹנָה לְפָנֶיךָ הַקְּפָה שְׁבִיעִית הַרְוֵמָה
לְמַלְכוּת כְּאֵלוּ כּוֹנְנֵנוּ בְּכֹל הַכּוֹנְנוֹת הַרְאֵוּנוֹת לְכּוֹנֵן.
וְתַרְחַם עָלֵינוּ וְתַגְּלָה וְתַרְאָה מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְּהִי.

מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכֹדֶךָ וְהִתְהַלַּח לִי הַמְּלוֹכָה:
 וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יי אֶחָד
 וְשֵׁמוֹ אֶחָד: וַעֲשֵׂה לְמַעַן דָּוֵד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
 הַחַתּוּם בְּמִדַּת מַלְכוּת וְתִשְׁרַח שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ. יְהִי
 יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ. אֵל יַעֲזֹבֵנו
 וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ:
 ר"ת מלכות

מִהָרָר אֶקְרָא יְהוָה אֱלֹהֵי יֵאָהֳרֹנְחִי וּמִן־אֵיבֵי

אוֹשָׁע: לְעוֹלָם יְהוָה יֵאָהֳרֹנְחִי וְדְבָרְךָ

נִצָּב בַּשָּׁמַיִם: כִּי־חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהַצַּלַּת

נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ: וְאֲנִי אֲבִי־ת רַעֲנַן

בְּבֵית אֱלֹהִים בְּמַחְתִּי בְּחֶסֶד אֱלֹהִים

עוֹלָם וָעֶד: תְּאוֹת עֲנוּיִם שְׁמַעַת יְהוָה אֱלֹהֵי

יֵאָהֳרֹנְחִי תִכְיֶין לָבָם תִּקְשִׁיב אוֹנֶךָ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּיָרָאָה וְאֶהְיֶה

וְשִׁמְחָה רַבָּה. וּמִוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ עַל־אֲשֶׁר

קִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְחֻרְתֶּךָ בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים אֶהְיֶה

אוֹרְתָנוּ וְרַצִּיתֶנוּ. וְתִתֵּן לָנוּ אֶת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה

תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּי וְקִרְבָּתָנוּ לְעִבּוֹדְתְּךָ.

מִה אֲנַחְנוּ מִה תִּינֵנוּ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסָדִים גְּדוֹלִים

הקפות לשׁת

קנג

רבים ועצומים פֶּאֱלֶה. לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תְּיָכִים לְהוֹדוֹת
לְךָ תָּמִיד וְלוֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד:

אמנם גדל צערנו בהעלותנו על לבבנו כל אשר נתרשלנו
מלעסוק בתורתך הקדושה. וכל אשר פגמנו בלמודנו.
הן מצד לימוד להתגדל הן מצד שלא למדנו בקדושה ויראה
כדת מה לעשות. והן שלא טרחנו להבין דבר על בוריו מיצוי
הדין ועומק ההלכה. והן אשר קטפנו מלוח עלי שיח. והן אשר
לא תמכנו ברכי דרבנן דשלהי. ולא אמצנו ברכים כושלות.
וכזאת וכזאת פגמנו בכ"ב אותיות תורתך. וטעינו בלימוד
ובהוראה. ולא נהגנו בטכסים ת"ח. ועוד אחרת אשר נפלו ניצוצי
תורתנו ומצותינו לבורות נשברים וישב ממנו שבי: על הכל
בושנו ונכלמנו ובמסתרים תבכה נפשנו. יראה ורעד יבא בנו
ותכסנו פלצות. והן עתה בבושת פנים אנחנו שבים ומתחרטים
ואנחנו רוצים לעשות רצונך כרצונך. וירמיי אר"א אל רחום
וחנון הטוב והמטיב שתקבל כונתינו כי אתה בוחן לבות וידעת
שרצוננו לעשות רצונך ולעסוק בתורתך הקדושה כדת מה לעשות.
ואתה הבטחתנו ע"י עבדיך חכמי ישראל הבא ליטהר מטייעין
אותו. ובכן יהמו נא רחמיך וראה כי אזלת יד ואפס עצור
ועזוב. ואויר ארץ העמים וביטול הטהרה ותוקף גלות גוף ונפש
הן הנה היו בעוכרינו כי גבר אויב יצרנו הרע. ועשה אשר
זמם להדיחנו מתורתך ומעבודתך:

והרי אנחנו מקבלים עלינו מצות עשה של התשובה
ככתוב בתורה ושבת עד יי אלהיך ושמעת
בקולו. והרי אנחנו מתחרטים על אשר נתרשלנו מלעסוק
בתורתך הקדושה. ואתה אל חנון ורחום הטוב והמטיב
בוחן לבות וכליות גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות
רצונך ולעסוק בתורתך הקדושה כדת מה לעשות. אלא
שיצרנו הרע הוא מעכב:

וּבְבֵן אֵין לָנוּ גּוֹא' וּמוֹשִׁיעַ בְּלִתְהָ. הַנְּשָׂמָה לָךְ וְהַגּוֹף
 פְּעֻלָּךְ חוֹסָה עַל עַמְלָךְ. וּבְכַח שְׁבַע הַקְּפוֹת
 שְׁהַקְּפֵנוּ לְתִיבָה שְׁבָה סֵפֶר הַתּוֹרָה. וְשִׁמְחֵתֵנוּ לְכָבוֹד
 תּוֹרָתְךָ. תִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ הַשְּׂיִבְנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ
 וְקָרְבָנוּ מִלִּבֵּנוּ לְעִבּוֹדְתְךָ. וְיִתְמַתְקוּ הַדַּיָּנִים וְיִכְבְּשׁוּ
 בְּחֶמְיָה אֶת פְּעֻסָּה וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וְתוֹצִיא
 לְאוֹר כָּל נִיצוּצֵי תּוֹרָתֵנוּ וּמִצּוֹתֵינוּ וְיָשׁוּב הַכֹּל
 לְאִיתָנוּ הֶרְאֵנוּ וְלֹא יָדַח מִמֵּנוּ נִדְחָ. וְתוֹנְנֵנוּ לְעֶסוֹק
 בַּתּוֹרָה לְשִׁמְיָה לְלָמוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמְרָה וְלַעֲשׂוֹת
 וְלַהּוֹצִיא לְאוֹר כָּל חֲלָקֵי פְרָדִים תּוֹרָתֵנוּ הַשְּׂיִיבִים
 לְנַפְשֵׁנוּ רִוְחָנוּ וְנִשְׁמַתֵּנוּ. וְתַחַנְנוּ מֵאֵתְךָ חֲכָמָה בִּינָה
 וְדַעַת לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים רַבִּים אֲמִתִּיִּם בְּפְרָדִים תּוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה וְקוֹשִׁיּוֹת וְהַיּוֹת וְיָשׁוּבִים אֲמִתִּיִּם וְחֲדוּשֵׁי
 דַּיָּנִים לְאִמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ תוֹנְנֵנוּ לְיָרֵעַ
 קָדֵשׁ פְּנִים חֲכָמִים וְחֲסִידִים יָרֵעַ אֲנָשִׁים וּבְרִיא מְזֻלִּיהוּ.
 וְלֹא יִמָּצֵא כָּנוּ וְלֹא כּוֹרֵעֵנוּ שׁוֹם פָּנִים וְשׁוֹם פְּסוּל
 וְלֹא יִכְרַת וְרַעֲנוּ חֵם וְשָׁלוֹם. וְאֵתְךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ
 תִּתֵּן כָּנוּ כַּח וּבְרִיאוֹת וַיְכַלֵּת מִסְפִּיק וְחוֹק וְאוֹמֵק
 בְּאֲבָרֵינוּ וְגִידֵינוּ וְגוֹפְנוּ לְעִמּוֹד עַל הַמְּשָׁמֶר. וְלֹא יֵאָרֵעַ
 לָנוּ שׁוֹם מִיְחוּשׁ וְשׁוֹם כָּאֵב וְנִהְיֶה שְׂמֵחִים וְטוֹבִים
 וּבְרִיאִים לְעִבּוֹדְתְךָ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע:

אֶל־הַיָּנוּ וְאֵל־אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם
 כְּלוֹבְכָבוֹדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ
 בִּיקְרָךְ. וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֶזְךָ עַל כָּל
 יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץךָ. וַיֵּדַע כָּל עֲשִׂיהַּ פְּעוֹל כִּי
 אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ. וַיִּבִין כָּל יִצְיָרָה יִצּוֹר כִּי אַתָּה
 יִצַּרְתָּנוּ. וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר בְּרִיאָה נִשְׁמָחָה בְּאִפּוֹ
 יְהוָה ^{יֵאָדוֹנָהּ} וְאֵלֵהּ אֲצִילוֹת יִשְׂרָאֵל מִקֶּדֶךָ.
 וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 שִׁים חֻלְקָנוּ בְּרַתּוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִמְּנוֹבְךָ
 שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ
 בְּאֵמֶת וְאֶת־יַחַדנוּ מִפְּנֵי שׁוֹם נִבְרָא שִׁבְעוֹלָם
 וְתֹאֲרִיךְ יָמֵינוּ בְּטוֹב וְשָׁנוֹתֵינוּ בְּנִעִימִים.
 וּמֵלֵא שָׁנוֹתֵנוּ בְּטוֹב אוֹרְךָ יָמִים וְשָׁנוֹת
 חַיִּים תּוֹסִיף לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ לְעַבְדְּךָ.
 וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. וְרַצִּילָנוּ מִכָּל
 גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְתַחַד־שׁ עָלֵינוּ שָׁנָה
 מִזְבָּח וְנִהְיָה שְׁקָטִים וְשָׂאֲנָנִים דְּשָׁנִים

וְרַעֲנָנִים לְעִבּוֹדֶיךָ וְלִירְאָתֶךָ. כִּי־עֲמֹךָ
מִקּוֹר חַיִּים. בְּאוֹרֶךָ נִרְאָה אֹזֶר: יְהִי־חֶסֶדֶךָ
יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} אֲדֹנָי עָלֵינוּ. כִּי־אֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:
הֲרֵאֵנוּ יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} אֲדֹנָי חֶסֶדֶךָ. וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן־
לָנוּ: וְאֲנִי בְּחֶסֶדֶךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתֶּךָ
אֲשִׁירָה לִיְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} אֲדֹנָי כִּי גָמַל עָלַי: הִנֵּה
אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עָזִי
וְזִמְרַת יְהוָה יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} אֲדֹנָי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר: ז"פ

ואר' ר' חנניה וכו' וקדיש על ישראל

ערבית למוצאי יו"ט ולחזה"מ

כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} אֲדֹנָי אֱלֹהֶיךָ לֹא
יִרְפָּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־
בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשְׁיב
אִפּוֹ. וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָהי} אֲדֹנָי

ערבית למוצאי יו"ט ולחזה"מ קנו
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנֵי-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
יְהוָה אֱדַנִּי ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בֹּטַח
בָּךְ: יְהוָה אֱדַנִּי ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעַת. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֵם
עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתִהְיֶה: וְאוֹ חֲצִי קָדִישׁ וּבְרָכוּ.

בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה אֱדַנִּי ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנֵי-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: יְהוָה אֱדַנִּי ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם
בֹּטַח בָּךְ: יְהוָה אֱדַנִּי ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעַת. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְאוֹמֵר הַחֹן חֲצִי קָדִישׁ וְאֲחִי
וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב
אֵפוֹ. וְלֹא-יַעִיר כָּל-חֲמַתּוֹ: יְהוָה אֱדַנִּי ^{יאהדונהי}
הוֹשִׁיעַת. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: בְּרָכוּ אֵת ה' וְכו'...

מתפללים ערבית (דף סג) עד השכיבנו אבינו, ואח"כ אומרים

הַשְּׂכִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ מִלְּכֵנוּ
בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתְּהַרָה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ. וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ

קנח ערבית למוצאי יו"ט ולחזה"מ

מִפֶּת אוֹיֵב. דְּבַר. חֶרֶב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה.
רָעַב. וַיִּגְזֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִנְּפָתָה. שְׁבוּר וְהִסֵּר
הַשֶּׁטֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבָצַל כְּנַפְיָךְ
תִּסְתִּירֵנוּ. וְשָׁמֹר צֵאתָנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל
שׁוֹמְרֵינוּ וּמְצִילֵנוּ אֶתְּךָ מִכָּל דְּבַר רָע
וּמִפֶּחַד לַיִלָּתָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָהּ

שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ואר' חצי קדיש ומתפללין עמידה (דף כה). (ובחזה"מ אר' יעלה
ויבא). ואר' יהי שם. וקדיש תתקבל ואח"כ אומרים

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהַרִים מֵאֵין
יבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָהּ

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לַמוֹט רִגְלֶךָ
אֶל־יָנוּם שִׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָהּ שִׁמְרֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשָּׁמַיִם
לֹא־יִפְּקֹה וַיִּרַח בְּלִילָתָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָהּ

קנט

ערבית למוצאי יו"ט ולחזה"מ

יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־דָּעַ יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׁמַר־צִיאַתְךָ וּבֹאֶיךָ מִמֵּתָה וְעַד־עוֹלָם:

ואו' קדיש יהא שלמא, וברכו, ועלינו לשבח.

ערבית למוצ"ש וחזה"מ

אוי בעמידה אתה חוננתנו, ויעלה ויבא, יהי שם וחצי קדיש,
ואח"כ אוי שובה ה' מעומד. ואע"פ שחל יו"ט באמצע השבוע
צריך לומר ויהי נועם כי יש צורך גדול באמירתה ע"פ הסוד.

שׁוּבָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָה עַד־מָתַי. וְהִנַּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ:
שְׁבַענוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ. וּבִרְגִלֵנוּ וּנְשַׁמְחָה בְּכָל־
יָמֵינוּ: שִׁמְחֵנוּ בַּיָּמֹת עֲנִיתָנוּ. שָׁנוֹת רָאינוּ רָעָה: יִרְאֶה
אֶל־עַבְדֶּיךָ פְּעֻלֶיךָ. וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי וַנֵּעַם
יָדָנוּ אֶל־הֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונְנָה עֲלֵינוּ.
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונְנָנוּ:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן. בְּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹן: אָמַר לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדוּנָה מַחְסֵי וּמַצֻּדָתֵי. אֱלֹהֵי אֲבֹטְחֶבּוּ: כִּי
הוּא יֵצִילֶךָ מִפַּח יְקוּשׁ. מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ וּיְסֹף
לָךְ וְתַחַת־כַּנְפָיו תִּחְסֶה. אֲנָה וְסִתְרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא
מִפַּחַד לַיְלָה. מִחֶזֶק יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהוָה.
מִקָּטָב יִשׁוּר צְדָה־רִים: יַפֵּל מֵאֲדָרָה וְאֶלֶף וּרְבֻבָה
מִימֵנָה. אֱלֹיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בַּעֲיֵנֶיךָ תִּבְיֵט. וְשִׁלְמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אִתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָה מַחְסֵי.

עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה. ונגע לא-
 יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לך. לשמרך בכל-
 דרכיך: על כפים ישאונו. פדתנוך באגן רגליך:
 על-שחל ופתן תדרוך. תרמס בפיר ומין: כי כי חשק
 ויגלמהו. אשנבהו בידע שמי: יקראני ויאענהו
 עמו אנכי בצרה. אחלצהו ויאבדהו: אך ימים
 אשביעהו. ואראהו בישועתי: אך ימים אשביעהו.
 ואראהו בישועתי:

ואו' ואתה קדוש (דף קכב), וקדיש תתקבל, ושיר
 למעלות, וקדיש, וברכו ועלינו לשבח.

במוצאי שבת ובמוצאי יו"ט אחרי ערבית עושים הבדלה.

סדר ההבדלה

כּוֹס יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא. וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:

אָנָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַצְּלִיחֵה נָא:

בארץ ישראל נוהגים לומר זה

הַצְּלִיחֵנוּ הַצְּלִיחֵנוּ

הַצְּלִיחֵנוּ

הַצְּלִיחֵנוּ לְמוֹדֵינוּ וּשְׁלַח

בְּרָכָה רְחוּהָ וְהַצְּלִחֵהָ

בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם

יְהוָה ^{יאהדונהי}

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

יְהוָה ^{יאהדונהי} אֵלֵינוּ:

בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בְּדַכְתִּיב יִשָּׂא בְרָכָה
 מֵאֵת יְהוָה ^{יאהדונהי}
 וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
 לַיהוּדִים הַיְיָתָה אֹרֶה
 וְשִׁמְחָרִי וְשִׁשֵּׁן וְיָקָר:
 וּבְתִיב וַיְהִי דָוִד לְכָל־
 דְּרָכָיו מִשְׁכִּיל וַיְהִי ^{יאהדונהי}
 עִמּוֹ: בֶּן יְהִיָּה עִמָּנוּ:

יְהוָה ^{יאהדונהי} יְיָ אֱרֹנוּ
 אֲסֻרוּ חַג בְּעַבְתִּים.
 עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
 אֱלֹהֵי אֲתָה וְאוֹדֶךָ.
 אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ
 לַיהוָה ^{יאהדונהי} כִּי־
 טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

סְבָרֵי מְרִנָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

במוצאי שבת מוסיפים

אם אין לו בשמים, וכן מי שאינו מריח אינו צריך לברך על הבשמים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 בּוֹרֵא עֲצֵי (עֲשָׂבִי) (מִינֵי) בְשָׂמִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 בּוֹרֵא מֵאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַמְבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל.

(י"א מועדים)

וּבֵין אֹר לְחֶשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} הַמְבָרֵךְ לְבֵין קֶדֶשׁ לְחֹל:
 שוּתָה רְבִיעִית וּמְבָרֵךְ עַל הַגֶּפֶן (לְעִיל דָּף קִדָּו).

סדר ברכת אילנות

יִשְׁתַּדֵּל לְכַרֵךְ בְּרַכַת אֵילָנוֹת, וּבְרַכָּה זֶו זְמַנָּה כֹּל חֹדֶשׁ
 נִיסָן דּוּקָא, מִלְכַד שַׁבַּת וּיּו"ט שְׁאִין לְכַרֵךְ, וּזְרִיזוּן
 מְקַדִּימִין לְמַצוּהַ מִתְחַלֶּת הַחֹדֶשׁ. וְטוֹב שִׁיחִיָּה מִחוּץ לְעִיר,
 וַיְהִי שְׁנֵי אֵילָנוֹת שִׁישׁ כְּהֵם פֶּרַח וּפְרִיָו מִמִּין א':

מֵאֵד יִתְעַצֵּם כְּכוֹונָתוֹ כְּבְרַכָּה זֶו, שֶׁהֵי־אֵ לְתַקּוֹן
 הַנִּשְׁמוֹת הַמְּגוֹלְגָלִים כְּעֻצֵי הַשְּׂדֵה וּכְעֻשָׁבִים
 בְּזִמְנָן הַזֶּה, וַיִּבְקֶשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, וְטוֹב לְאוֹמְרָה כְּעֻשְׂרָה.
 וְלִכֵּן תּוֹךְ י"ב חֹדֶשׁ יִשְׁתַּדֵּל לְקַבֵּץ מִנִּין שִׁיאֵמַר קִדִּישׁ
 וַיַּעֲשֶׂה הַשְּׂכָכָה עַל נִשְׁמַת הַנֶּפֶטֶר וַיּוֹעִיל בְּעוֹ"ה.

וְקוֹדֶם שִׁיבְרַךְ יֵאמַר בְּקֶשֶׁה זֶו שֶׁהוֹבֵאָה בְּלִשׁוֹן חֲכָמִים ח"א
לִיקְבָּה"ן כִּדְחִילוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לִיחֻדָּא אוֹתִיּוֹת
 י"ה כְּאוֹתִיּוֹרַת ו"ה כִּיחֻדָּא שְׁלִים (יְהו"ה)
 בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל, וּכְשֵׁם כֹּל הַנִּפְשוֹת רוּחוֹת וּנְשִׁמוֹת
 הַמְּתִיחִים אֶל שׁוֹרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וּנְשִׁמָּתָנוּ וּמְלַבְּוִשֵׁיהֶם
 זֶה־קְרוּבִים לָהֶם שֶׁמְכַלְלֹת אֲצִילוֹת כְּרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָה
 זֶמְכַל פְּרָטֵי אֲצִילוֹת כְּרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָה, הָרִי אֲנַחְנוּ
 מוֹכְנִים וּמְזוּמְנִים לְקִיּוֹם מַצּוֹת הַכְּרַכָּה שֶׁתַּקְנוּ חֲכָמִים
 ז"ל עַל רְאוּיַת אֵילָנוֹ דְּמְלַכְלָכֵי. וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ ה' או"א

ברכת אילנות

קסג

כאלו כיווננו בכל הכונות הראויות לכיון בכרכה הזאת
 וסודותיה, ותהיה חשובה ומקובלת ורצויה לפניך ברכה
 זו לברך ולהעלות על ידה כל ניצוצי הקדושה המעורבים
 בצומח וכל נפשות רוחות ונשמות המגולגלים בו, ואתה
 האל במדת טובך ובחסדך הגדול תאיר להם כאור לפניך
 וחשלים ברורם ותקונם. ברכם מהרם רחמי צדקתך
 תמיד גמלם (יכוין ר"ת כמ"ר צת"ג):

ויהר"מ ה' או"א שבזכות הברכה הזאת אשר נברך
 יקוים בנו מאמר ראה ריה בני כריח שדה
 אשר ברכו ה', ונקבל שפע עשרת הברכות, ככתוב ויתן
 לך האלהים (יכוין להמשיך מן אור א"ס מוחין ושפע)
 מטל השמים (חכמה) ומשמני הארץ (בינה) ורוב דגן (דעת)
 ותירוש (חסד) יעבדוך עמים (גבורה) וישתחוו לך לאומים
 (תפארת) הוה גביר (נצח) לאחיד (הוד) וישתחוו לך בני
 אמך (יסוד) אורריך ארור ומברכיך ברוך (מלכות). יהיו
 לרצון וגו' ויהי נועם וגו'.

טוב להרהר בתשובה, ואח"כ יברך בשמחה ובכונת הלב

ברוך אתה יהוה אלהינו
 מלך העולם שלא חסר
 בעולמו כלום וברא בו בריות
 טובות ואילנות טובות ליהנות
 בהם בני אדם:

אחר הברכה יפריש צדקה כפי נדבת לבו, ואל יפחות מד'
פרוטות כנגד ד' אותיות הוי"ה ביה,

ואחר הברכה יאמר בקשה זו (מלשון חכמים ח"א)

יהר"מ ה' או"א שתעלינו בשמחה לארצנו ותטענו
בגבולנו ושם נקיים מצות תרומות ומעשרות
וכל מצות התלויות בארץ אשר הנחלת לאבותינו היא
ארץ זבת חלב ודבש, ארץ נהלי מים עינות ותהומות
יוצאים בכקעה ובהר, ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן ודבש, כאשר צויתנו בתורתך ע"י משה עבדך:

אנא ה' למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו וקיים
לנו את הדבר אשר הבטחתנו ע"י משה עבדך
ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה
יתן פרוי: והשיג לכם דיש את בציר וכציר ישיג את
זרע ואכלתם לחמכם לשובע וישבתם לבטח בארצכם:
וקיים בנו את הדבר אשר הבטחתנו ע"י ישעיה נביאך
(ד') כיום ההוא יהיה צמח ה' לצבי ולכבוד, ופרי הארץ
לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: ונאמר (ס"ה) וכנו
בתים ויִשְׁבּוּ ונטעו כרמים ואכלו פִּרְיָם: וקיים בנו
אשר הבטחתנו ע"י עמוס נביאך (ט') הנה ימים באים
נאם ה' ונגש חורש בקוצר ודורך ענבים כמושך הזרע
והטיפו ההרים עסים וכל הגבעות תתמוגגנה: ושכתי
את שבות עמי ישראל וכנו ערים נשמות ויִשְׁבּוּ ונטעו
כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פְּרִיהֶם:
וקיים בנו אשר הבטחתנו ע"י יחזקאל נביאך (ל"ו)

והרכיחי את פרי העץ והנובת השדה למען אשר לא
תקחו עוד חרפת רעב בגוים: ונאמר ועל הנחל יעלה
על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא
יתום פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה
יוצאים והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו, טוב
ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמין
בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך כבתחלה כונן בית
מקדשך על מכונו הראנו בבנינו שמהנו בחקונו, והשב
שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם
לשירים ולזמרים, והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה
ונשחווה לפניך בשלש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה,
ככתוב בתורה שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר כחג המצות וכחג
השבועות וכחג הסוכות ולא יראה את פני ה' ריקם:
איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך:

ותמלוך אתה הוא ה' אלהינו מהרה על כל מעשיך
בהר ציון משכן כבודך וכירושלם עיר
מקדשך ככתוב בדברי קדשך ימלוך ה' לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה.

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי
בית יהוה ^{יהוה} **גלך:** ^{יהוה} **עמדות היו**
רגלינו בשעריך ירושלים: ^{יהוה} **ירושלם הבנויה**

כְּעִיר שֶׁחִבְּרָהּ לָהּ יַחְדָּו: שִׁשָּׁם עָלוּ שְׁבֻטִים
 שְׁבֻטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוּת לְשֵׁם
 יְהוָה ^{יאהדונהי} ^(אדני) כִּי שָׁמָּה | יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת
 לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שֶׁאֵלוּ שְׁלוֹם
 יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִיחוּ אֶת־בֵּיתֵךְ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ
 שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן־אֲחִי וְרַעֲיָ
 אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בְּיַת־
 יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לִי בְנֵי אֱלִים. הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז:
 הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לִי כַּהֲדַר־תְּקַדָּשׁ:
 קוֹל יְיָ עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים. יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים:
 קוֹל־יְיָ בַכַּת. קוֹל יְיָ בַּהֲדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים. וַיִּשְׁבֹּר יְיָ
 אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֹדֶם כְּמוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כְּמוֹ
 בְּזַד־אֲמִים: קוֹל־יְיָ חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבָר.
 יַחִיל יְיָ מִדְּבַר קִדְּשׁ: קוֹל יְיָ יַחִלֵּל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת
 וּבְהִיזְכְּלוּ. כָּלוּ אָמַר כְּבוֹד: יְיָ לְמַבּוּל יִשָּׁב. וַיִּשָּׁב יְיָ
 מִלֶּדֶד לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ברכת אילנות

קסו

פרקי שירה

אילנות שבשרה אומרים אז ירננו עצי היער מלפני ה'
כי בא לשפוט את הארץ:
אומר שיר כה אמר ה' כאשר ימצא החירוש
באשכול ואמר אל תשחיתוהו כי ברכה בו
כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל:
תאנה אומרת שיר נוצר תאנה יאכל פריה:
רמון מה הוא אומר כפלה הרמון רקתך:
תמר אומר צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
תפוח אומר כתפוח בעצי היער כן דודי בין הכנים
בצילו חמדתי וישכתי ופריו מחוק לחכי:

כתובות דף קי"א

ו"ך חייא בר יוסף ערנדים צדיקים שמכבצין
ועולין בירושלים שנאמר ויציצו מעיר כעשב
הארץ ואין עיר אלא ירושלים שנאמר וגנותי על העיר
הזאת. וא"ר חייא בר יוסף עתידים צדיקים שיעמדו
כמלכושיהן קל וחומר מחמה, ומה חמה שנקברה ערומה
ויצאה בכמה לבושיין צדיקים שנקברו במלכושיהן
על אחת כמה וכמה. וא"ר חייא בר יוסף עתידה
ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת שנאמר
יהי פסת בר בארץ:

תענית דף כ"ה

דרש רבי חייא בר לולייני מ"ד צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה, אם נאמר תמר למה נאמר

קסח

ברכת אילנות

ארו ואם נאמר ארו למה נאמר תמר, אילו נאמר תמר
ולא נאמר ארו הייתי אומר מה תמר אין גזעו מחליף
אף צדיק ח"ו אין גזעו מחליף לכך נאמר ארו, אילו
נאמר ארו ולא נאמר תמר הייתי אומר מה ארו אין
עושה פירות אף צדיק ח"ו אין עושה פירות לכך
נאמר תמר ונאמר ארו:

עירובין דף כ"א

דרש רבא מאי דכתיב לכה דודי נצא השדה נלינה
בכפרים נשכימה לכרמים נראה אם פרחתה הגפן
פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך, לכה
דודי נצא השדה אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה
רבש"ע אל תדינני כיושבי כרכים שיש בהן גזל ועריות
ושבועת שוא ושבועת שקר, נצא השדה בא ואראך
תלמידי חכמים שעוסקין בתורה מתוך הדחק, נלינה
בכפרים אל תקרי בכפרים אלא בכופרים בא ואראך
אותם שהשפעת להם טובה והם כפרו בך, נשכימה
לכרמים אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות, נראה אם
פרחתה הגפן אלו בעלי מקרא, פתח הסמדר אלו בעלי
משנה, הנצו הרמונים אלו בעלי גמרא, שם אתן את
דודי לך אראך כבודי וגודלי שכח בני ובנותי:

תענית דף ה' ע"ב

רב נחמן ור' יצחק הוו יתבי בסעודתא, כי הוו מפטרי
מהדדי א"ל ליברכן מר א"ל אמשול לך משל
למה"ד לאדם שהיה מהלך במדבר והיה רעב ועיף

ברכת אילנות

קסט

וצמא ומצא אילן שפירותיו מתוקין וצילו נאה ואמת
המים עוברת תחתיו, אכל מפירותיו ושתה ממימיו וישב
בצילו וכשבקש לילך אמר אילן אילן במה אברכך
אם אומר לך שיהיו פירותיך מתוקין הרי פירותיך
מתוקין, שיהא צילך נאה הרי צילך נאה, שתהא אמת
המים עוברת תחתך הרי אמת המים עוברת תחתך,
אלא יהי רצון שכל נטועות שנוטעין ממך יהיו כמותך,
אף אתה במה אברכך אם בתורה הרי תורה, אם בעושר
הרי עושר, אם בכנים הרי כנים, אלא יהי רצון
שיהיו צאצאי מעיך כמותך:

ואמרים פתיחת אליהו ז"ל (דף ג) וקדיש על ישראל.

שיר זה לסיו שבבט שהובא בלשון חכמים ח"א, המיוסד על פירות
שנשתבחה בהם א"י, ונכון לאומרו בשמחה זו.

סימן אבר"ך י"ה חזק (לחן עזר מצרי)

אז ירנן עין היערים. לפני אל אדיר אדירים. יעיר
זמירות ושירים. אשר שיר חדש:

יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש:

ברוך אל שוכן ערכות. הבורא נפשות רבות. וברא
אילנות טובות. אשר שיר חדש: יתפאר

ברא כל מיני מזונות. וכמוכו מלא גרנות. על זאת
אביעה רננות. אשר שיר חדש: יתפאר

רם אל כשמי מעונים. ברוך מברך השנים. מצמיח
עשבי גפנים. אשר שיר חדש: יתפאר

כברו אל באורים. הגדול ענפים זמורים. וברא
זיתים ותמרים. אשר שיר חדש: יתפאר

יתברך חי דר מעונה. מצטיח פרי תאנה. נודה לו

כשיר ורננה. אשיר שיר חדש: יתפאר

הללו אל חי בזמירות. המגדיל על מי נהרות. רמונים

ומיני פירות. אשיר שיר חדש: יתפאר

חזקו לככות שוככות. שמחו בנים עם האבות. בה

נזכה לשנים רבות. אשיר שיר חדש: יתפאר

בקשה של עילוי נשמות

בקשה זו שהובאה בלשון חכמים ח"א אר' אותה בחדש תשרי מיום
 ר"ה עד שמיני עצרת, וכן בחדש ניסן מיום ר"ח עד כ"א לחדש.
 וטוב לאמרה גם אחרי ברכת אילנות, ודבר בעתו מה טוב.

רבש"ע קבל באהבה וברצון קול רוחות הצדיקים

הנראין על גבי שלש חומות של גן עדן

המצפצפים כקולם כצפרים ככל בוקר ובוקר ומשבחים

ומפארים את שמך מלכנו ומעתירים עלינו בית ישראל

כדכתיב גם צפור מצאה בית. אנא ה' ענה עתירתם

ותהינה אזנך קשובות אליהם ותפלתם שעה ברחמים.

ותפרוש עלינו סוכת שלומך ותקננו בעצה טובה

מלפניך, ותרחמנו ותחיינו חיים ארוכים טובים ומתוקנים

חיים של שלום. חיים של ברכה. חיים של טובה. חיים

של פרנסה טובה. חיים של חלוק עצמות. חיים שיש בהם

יראת הטא. חיים שאין בהם כושה וכלימה. חיים של

עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת התורה ויראת

שמים. חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה לעבודתך:

בקשה של עילוי נשמות

קעא

אל מלא רחמים הגדל חסדך על נפשות ורוחות
 ונשמות של הצדיקים. ועלה ויבא ויגיע ויראה
 וידעה וישמע ויפקד ויזכר וזכונם לפניך לטובה
 ולכובה לחן לחסד ולרחמים ולשלום. וברחמיך הרבים
 הגדיל חסדך עליהם ותמתיק גבורתך עליהם. ותפאר
 תפארתך עליהם. ותנעים נצחך עליהם. ותפרוס הודך
 והדרך עליהם. ותאיר ברית שלומך עליהם. ותגלה
 מלכותך עליהם. ותושיבם כסתר עליון ובצל שרי
 יתלוננו ולקץ הימין תעמידם ומנחל ערניך תשקם.
 ובצרור החיים תצרור נשמתם ותשים כבוד מנוחתם.
 ותלוה אליהם השלום. ותפתח להם שערי אור שבעת
 הימים. שערי באר מים חיים. שערי גמילות חסדים
 טובים. שערי דרור. שערי היכלות עליונים. שערי ועד
 טוב. שערי זוהר הרקיע. שערי חדרים מלאים כל הון
 יקר ונעים. שערי טובה. שערי ירושלים העליונה. שערי
 כבוד ויקר. שערי לקח טוב. שערי מצח הרצון. שערי
 נועם העליון. שערי סודות האצילות. שערי עץ חיים.
 שערי פנים מאירות. שערי צרור החיים. שערי קירון
 פנים. שערי רצון. שערי שכיף העליון. שערי תקוה טובה:
אנא ה' חוס וחמול ורחם ברחמיך וחסדיך על כל
 נפשות ורוחות ונשמות של ישראל שנפטרו
 מעוה"ז, ברכם מהרם רחמי צדקתך חסיד גמלם (יכוין
 ר"ת **במ"ר צת"ג**) ותהיה מנוחתם כבוד מנוחת שלום
 השקט ובטח. ותקיים בהם מקרא שכתוב ונחך ה'
 חסיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית

קעב בקשה של עילוי נשמות

כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו:
אבינו אב הרחמן עשה למען תורתך הקדושה. ולמען
 שמותיך הקדושים הכתובים בה והרמזים בה.
 ולמען זכות אברהם ויצחק ויעקב ומשה ואהרן ויוסף
 ודוד ותחום ותזמול ותרחם ברוב רחמיך וחסדיך על כל
 הנפשות ורוחות ונשמות שלא עצרו כח לבא אל
 מנוחתם. ועל כל נפשות ורוחות ונשמות המגולגלים
 בדומם וצומח וכבעל חי בלתי מדבר וכעל חי מדבר.
 ואחה האל הנוצר חסד לאלפים בטובך הגדול תשפיע
 שפע רב להם לאור באור החיים. ותתן להם כח ועזר
 ואומץ שיתבררו ויתוקנו כראוי. וכאור פניך תשלים
 בירורם ותיקונם כמהרה. ותצילם מכל צר ואויב
 ומקטרג. ויעמדו מליצי יושר להמליץ טוב עליהם.
 ותעשה עמם חסד כי כן דרכך לעשות חסד חנם
 בכל דור ודור:

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה	אב"ג	ית"ן
קבל רנת עמך שגכנו טהרנו נורא	קר"ע	שט"ן
נא גבור דורשי יחודיך ככבת שמרם	נג"ד	יכ"ש
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם	בט"ר	צת"ג
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך	חק"ב	טנ"ע
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך	יג"ל	פז"ק
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות שק"ו	צ"ת	

בשכמל"ו

אנא כחסדים גדולים יאיר תפארת צדיק	אב"ג	ית"ן
קוינו רצון עליון של מעמים נקודות	קר"ע	שט"ן

בקשה של עילוי נשמות קענ

נקוה גדלות דודים יושלם כתר שלהם נג"ד יכ"ש
כאור טיפת רחם צדיק חמים גדלנו בט"ר צת"ג
חלינו קוינו ברכת טוב נועם עליון חק"ב טנ"ע
יתחקו גבורות לעורר פעולת זוג קדוש יג"ל פז"ק
שכיל קודש ויסוד צדיק יהיו תמימים שק"ו צי"ת
כשכמל"ו

בקשה קודם כניסה לסוכה

בכדי שהסודר יהיה שלם גם למהדרים ראיתי לנחוק לשים כאן
בקשה זו (מלשון חכמים ח"א)
בכל לילה מחג הסוכות קודם שיכנס לסוכה יעמוד בפתח
ויאמר בקשה זו

לשם יהוד קבה"ו בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחרא
אותיות ו"ה באותיות ו"ה ביחודא שלים בשם כל
ישראל. ובשם כל הנפשות והרוחות והנשמות המתייחסים
אל שורשי נפשנו רוחנו ונשמתנו ומלכושיהם והקרובים
להם שמכללות אצילות בריאה יצירה עשיה. ומכל
פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה דכל פרצוף וספירה
דפרטי אצילות בריאה יצירה עשיה. הנה אנחנו באים
לקיים מצות עשה לישב בסוכה כמו שצונו ה' אלקינו
בחורתו הקדושה על ידי משה רבינו עליו השלום
בסוכות חשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו
בסוכות: למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושכתי את
בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים. לתקן שורש

קעד בקשה קודם כניסה לסוכה

מצוה זו במקום עליון. לעשות כונת יוצרנו שצונו
לעשות מצוה זו. להשלים אילן העליון ולהקים סוכת
דוד להחזיר העטרה ליושנה. ולהשלים שלימות תיקון
הנפשות והרוחות והנשמות שמכללות אצילות בריאה
יצירה עשיה ומכל פרטי אבי"ע. ויהר"מ ה' או"א
שיהא עתה עת רצון להיות עולה מצוה זו לפניך:

בכל לילה יאמר השורה השייכת לאותה הלילה כמסודר כאן

- לילה א' ובכח מצוה זו ימשך החסד הפנימי העליון
הנקרא יומם. יומא דכליל לכולהו יומי
שהוא החסד שבחסד מאימא עלאה לרחל אמנו. וגם
חקבל עוד רחל אמנו החסד העליון שבכל החסדים דאור
מקיף מאימא עלאה קדישא שהוא החסד שבחסד שבה:
לילה ב' ובכח מצוה זו ימשך לרחל אמנו אור
המקיף החסד שבגבורה מאימא עלאה קדישא:
לילה ג' ובכח מצוה זו ימשך לרחל אמנו אור המקיף
החסד שבתפארת מאימא עלאה קדישא:
לילה ד' ובכח מצוה זו ימשך לרחל אמנו סוד המקיף
החסד שבנצח מאימא עלאה קדישא:
לילה ה' ובכח מצוה זו ימשך לרחל אמנו אור המקיף
החסד שבהוד מאימא עלאה קדישא:
לילה ו' ובכח מצוה זו ימשך לרחל אמנו אור המקיף
כללות החמשה חסדים שביסוד מאימא
עלאה קדישא:
לילה ז' ובכח מצוה זו ימשך לרחל אמנו אור המקיף
כללות החמשה חסדים שבמלכות מאימא
עלאה קדישא:

בקשה קודם כניסה לסוכה קעה

והזכין בחסד כמא ויתמתקו הגבורות ויתכסמו וכמו
שנאמר וימינו תחבקני. והנה אנחנו ישראל
בני מלכים בני המלכות רחל עקרת הבית עשינו
הסוכה כמצות ה' אלקינו אשר היא כנגד ענני כבוד
ככתוב כי ענן ה' עליהם יומם והם שבעה עננים
וכנגדם הם שבעת ימי הסוכה. ודנה אנחנו
יושבים בצל אור המקיף המרפשט עליה המקיף
וסוכב אותה. ובישיבתנו בה ימשך אלינו מן האור
המקיף ההוא:

אבינו אב הרחמן פרוש עלינו סוכת שלומך ותקננו
בעצה טובה מלפניך. ובצל כנפיך תסתירנו
ושמור צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום. ויתקיים
בנו מקרא שכתוב על ידי דוד מלך ישראל ה' שומרך
ה' צלך על יד ימינך. כי היית עזרתה לי בצל כנפיך
ארנן. ויתקיים בנו מקרא שכתוב על ידי הושע הנביא
ישוכו יושבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן. ויתקיים
בנו מקרא שכתוב על ידי ישעיה הנביא ואשים דברי
בפיך ובצל ידי כסיתך לנטוע שמים וליסוד ארץ
ולאמר לציזון עמי אתה:

ר"ת הוי"ה

יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:
קראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו:
תחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים:
קודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו:

קעו

בקשה קודם כניסה לסוכה

ר"ת אה"ה

אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ:

הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלמו לך:

הנה עין ה' אל יראיו למיזללים לחסדו:

ר"ת אה"ה

אתה ה' לא תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:

דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך:

נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעונך אל נוח קדשך:

יהוה יגמור בעדי ה' חסדך לעולם מעשי ידוך אל תרף:

אל מלא רחמים פרוש עלינו סוכת רחמים ושלום

כי אתה רב הפורש סוכת שלום עלינו ועל

כל ישראל ועל ירושלים עיר הקודש תבנה ותכונן

במקרה כימינו אמן:

ואח"כ יאמר עולו אושפיזין עלאין קדישין וכו' (לעיל דף צ"ט)

ת"ו ש"ל ב"ע

יש לנו למכירה כל מיני סדורים (גם עם תרגום ערבי) וכל
המעונן יפנה על פי הכתובת הזאת

SALEH J. MANSOUR

Bukharian quarter

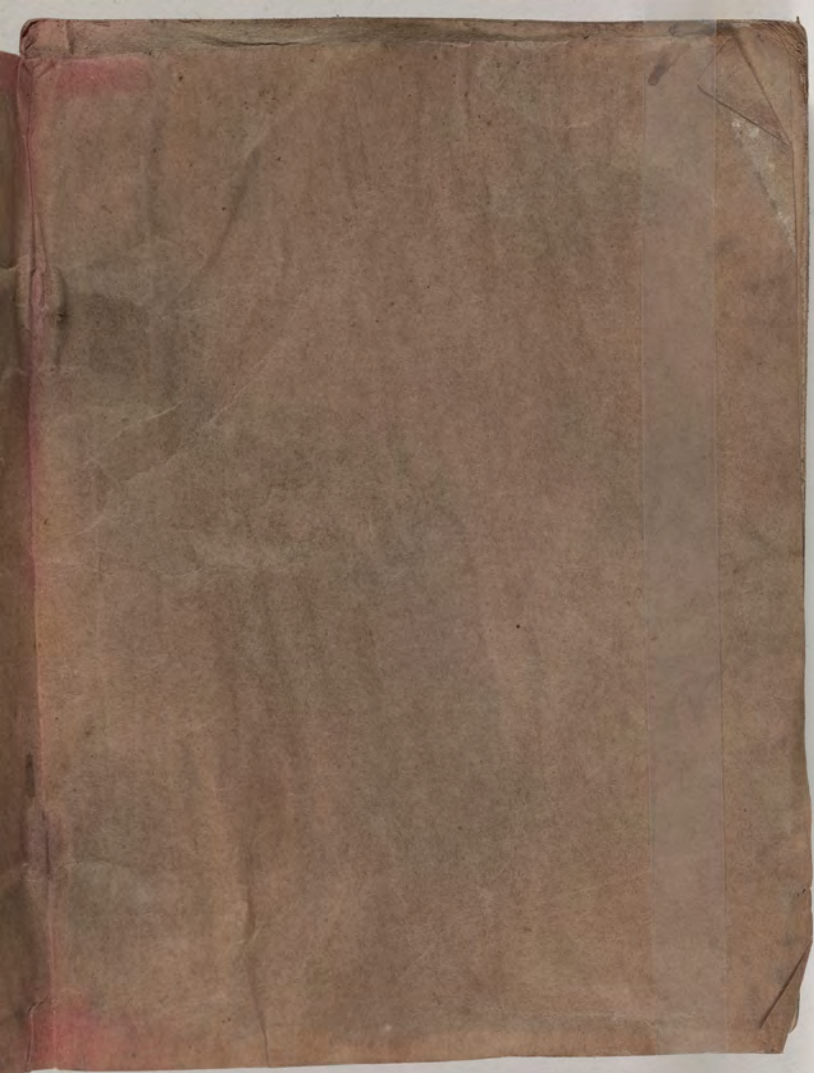
JERUSALEM

צאלח ח"ר יעקב מנצור

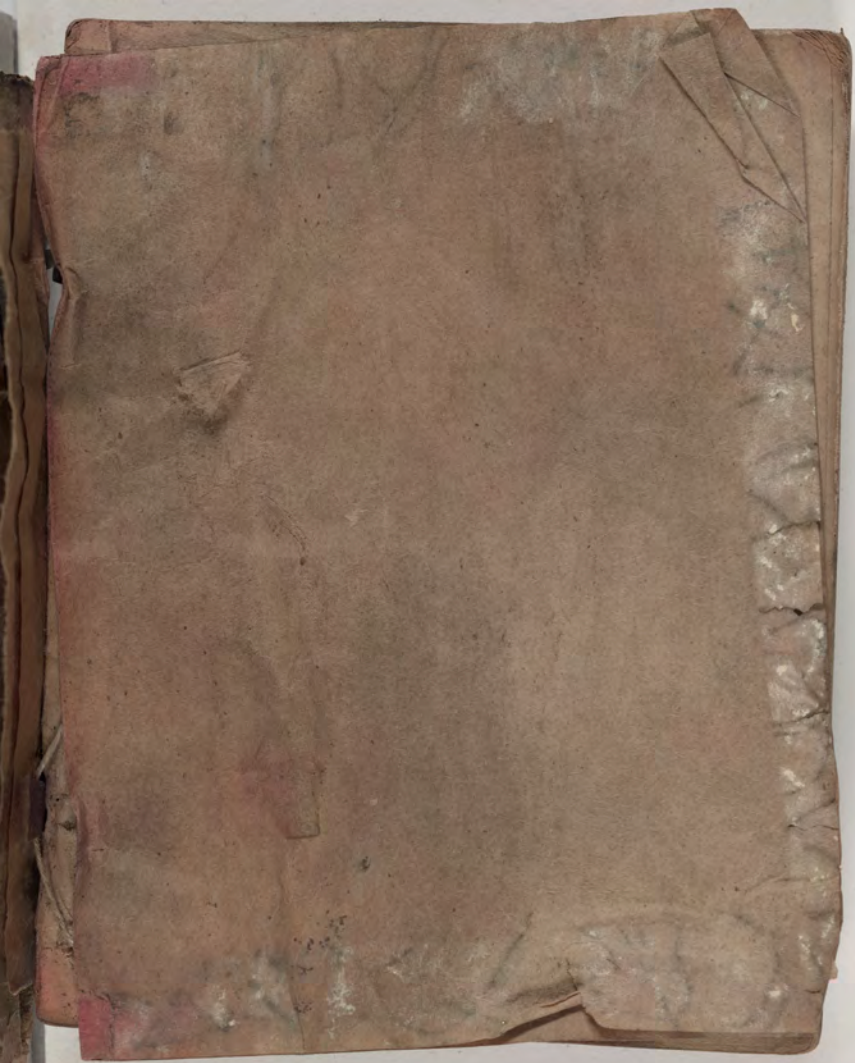
שכונת הבוכרים

ירושלים

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

